

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBT/CHBC)

SỐ 143

15 TỶ

TUẦN LỄ TỪ 17-12

SỐ 23-12-1970

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu bếp : MINH VÕ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

ÔNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
C74++

TỪ THÁI ĐỘ CỦA LÍNH ĐỒNG MINH ĐẾN HÀNH ĐỘNG QUÁ KHÍCH CỦA SVHS

Đầu tuần trước, lính Mỹ bắn chết học sinh Nguyễn Văn Minh 13 tuổi ở Quy Nhơn. Bắn chết rồi bỏ chạy, còn vu oan cho em học sinh này tội toan đánh cấp đồ đạc.

Thứ tư trước, lính Đại Hàn bắn chết em Nguyễn Thị Hoa ở một quận cách Quy Nhơn 18 cây số. Bắn xong, Đại Hàn tự định giá mạng sống em nhỏ này rồi bồi thường cho gia đình nạn nhân 15.000 VNĐ, và 3 bao gạo.

Hai vụ đáng tiếc kể trên cùng xảy ra trong một tuần, trong cùng một tỉnh, đã khiến thanh

niên Học sinh phản ứng dữ dội, kh iến Quy Nhơn phải giới nghiêm 24 giờ trên 24 giờ.

Phản ứng của HS Quy Nhơn đã lan đến Thủ đô Saigon. Cuối tuần trước và đầu tuần này, SVHS Saigon đã thành lập những nhóm "quyết tử", chia nhau đi tấn công đốt xe Mỹ và xe Đại Hàn. Một số xe đã bị đốt, Cảnh Sát đã phải dùng tới lựu đạn cay. Trong khi ấy, Sinh viên hăm nếu những thủ phạm trong các vụ sát hại trên không được trao cho chính quyền VN xét xử, thì sẽ làm mạnh hơn nữa. Mỹ cũng tuyên

bố sẽ áp dụng mọi biện pháp để đối phó với SVHS.

Trong khi ấy, chính quyền VN vẫn tĩnh khẩu, vấn đề đặt ra là :

— Quân Đồng Minh dù Mỹ, Đại Hàn hay bất cứ nước nào khác, cần giáo dục lại binh sĩ của mình, để chấm dứt cảnh gây thiệt hại cho sinh mạng và tài sản người Việt, gây căm phẫn trong lòng dân bản xứ.

— Phía SVHS tranh đấu chống những hành động bẽ bối của quân đồng minh, là có chính nghĩa. Nhưng không nên làm quá, nên tranh đấu một

cách ôn hòa hơn là đốt xe, đánh người.

— Còn Chính quyền VN thì phải tìm biện pháp hữu hiệu, can thiệp với đồng minh để bảo vệ quyền lợi và tài sản của đồng bào, mặt khác tìm cách xoa dịu bớt những căm phẫn trong dân chúng.

Tới VN đánh nhau giúp VN bảo vệ tự do không có nghĩa là tự do giết hại sinh mạng dân Việt.

Chống hành vi bẽ bối của lính đồng minh không có nghĩa là bạo động đốt xe đánh người.

Cải trị không có nghĩa là "ngậm tăm" ngồi nhìn xáo trộn.

T.T. Thiệu phải có thái độ

Tham nhũng bao vây chúng ta tám mặt. Nguy hiểm hơn cả Cộng sản, tham nhũng sống chung với chúng ta, ăn ngủ với chúng ta và tham nhũng nắm quyền sinh sát trong chế độ của chúng ta. Tham nhũng bị nguyên rủa, oán ghét ngang với Việt Cộng, nhưng khác với Việt Cộng bị chết tan xác cả đồng vì những dây bom B-2, xinh thổi trong những hầm hố, chịu đói lạnh trong rừng sâu, núi cao, tham nhũng sống phây phây trong những căn phòng máy lạnh mát mẻ, vợ đẹp, con khôn, lính hầu cả đồng, có cả lính sả thân để bảo vệ khi gặp hiểm nguy và nhiều khi, tham nhũng còn được tôn xưng là người hùng.

Cộng Sản hiện nay đã bị suy yếu trên nhiều mặt trong khi đó tham nhũng chưa hề bị suy sụp chút nào. Nhiều người cảm đầu giường máy hành chánh của chúng ta đã lên tiếng bày tỏ ý muốn diệt tham nhũng, cơ quan Giám Sát Viện được đặt ra để chuyên trị tham nhũng, nhưng ngày tháng trôi qua, vẫn chưa thấy một tham nhũng cỡ lớn nào bị đụng tới. Chúng ta chưa thực hiện được một vụ trừ tham nhũng nào ngoạn mục như vụ Việt Minh xử tử Đại Tá Trần Cửu Châu ở Việt Bắc năm nà.

Vụ Y Sĩ Thiệu Tá Phạm Văn Lương cầm lựu đạn đã rút chốt đến ngồi tuyệt thực ở trước thềm Hạ Viện đòi chánh quyền phải có hành động với 4 ông Tướng làm sôi nổi dư luận. Người nồng nhiệt đề cao hành động của y sĩ Lương cũng nhiều và người hồ nghi cũng không phải là ít. Chúng ta hiện còn thiếu nhiều dữ kiện và yếu tố thời gian để có thể nói một lời xét đoán. Nhưng chúng ta cũng có thể có một thái độ:

— Nhận rằng y sĩ Thiệu tá Phạm Văn Lương là một người can đảm ông dám làm một việc mà đaso cho rằng liều lĩnh, đem lại nhiều thiệt hại cho bản thân đương sự mà không chắc có kết quả. Chỉ riêng điều kiện cam đảm, y sĩ T.T. Phạm Văn Lương đã xứng đáng được sự ủng hộ và khuyến khích của chúng ta.

Người có trách nhiệm nặng nhất trong vụ này là Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu. Tổng Thống Thiệu đã tiếp y sĩ Lương, đã nghe lời tố cáo, lần này T.T. Thiệu không còn có thể thân nhiên như người ngoại cuộc được nữa. Tổng Thống bắt buộc phải có thái độ. Chúng ta hãy chờ xem Tổng Thống Thiệu sẽ làm những gì.

Thực ra, lời tố cáo của Y Sĩ Thiệu Tá Phạm Văn Lương không có gì mới mẻ. Dân chúng miền Nam đã nói đến những nhân vật bị Y Sĩ Lương nêu tên đó từ lâu. Báo chí cũng nhắc đến nhiều lần và nếu T.T. Thiệu chịu nghe dư luận báo chí, chịu đề tai đến tiếng nói của dân chúng, ta tin rằng ông sẽ không ngạc nhiên mấy khi tiếp kiến người Y Sĩ can đảm ấy.

đàn anh đòi lập với nhà nước em đòi lập với nhà bếp

Kể từ năm 1954 với biến cố đất nước chia đôi cho tới nay, có thể nói chưa thời kỳ nào đời sống của dân chúng miền Nam chúng ta bị đắt như năm nay. Bị đắt không phải vì bị cộng sản tấn công mà bị đắt vì vật giá quá đắt, đời sống khó khăn, dân làm không đủ ăn, đủ mặc.

Tháng 12 năm 1970, chánh quyền lại phát động cái gọi là «Chiến dịch Kiểm Kê Thuế Vụ». Cán bộ Thuế đi phát giấy từng nhà thường dân và dân chúng xông xáo, lo sợ: «Chết rồi. Nhà nước bắt đóng thuế cả Tivi, tủ lạnh... Ai không khai báo đúng sẽ bị tai vạ...» Mặc dầu chánh quyền có ra thông cáo sẽ không đánh thuế tivi, tủ lạnh trong những tư gia, nhưng dân chúng vẫn không dám tin, vẫn không nguôi lo âu. Họ đặt câu hỏi — « Nếu không định đánh thuế tivi, tủ lạnh, chánh quyền quyết bắt mình khai báo làm gì? Không lẽ chỉ bắt khai chơi cho biết trong nhà mình có đồ vật gì? »

Dân chúng lo sợ không phải là không có lý. Với tình trạng vật giá lên cao như chưa từng bao giờ cao đến thế hiện nay, viễn ảnh sẽ bị đánh thuế cả những món đồ trong nhà mình là một viễn ảnh đầy đen tối đối với dân chúng.

Chúng tôi muốn nói đến tình cảm của đại đa số quần chúng đối với chính quyền hiện tại. Một mặt những người lãnh đạo của ta nói đến dân, đề cao sự cần thiết phải có dân ủng hộ mới thắng, vạch rõ lỗi lầm làm mất lòng dân của Cộng sản, chê bai chính sách bóc lột dân của Cộng sản Bắc Việt, nhưng một mặt vẫn đề cho dân chúng dưới quyền mình khổ sở, điều đứng. Bây giờ nếu đánh cả thuế Tivi, Tủ Lạnh, Radio trong nhà dân, lòng tin của dân đã mất, chút cảm tình đã bị sứt mẻ nhiều còn lại đó cũng tiêu tan nốt, những người lãnh đạo của ta—nói trắng ra là Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu—sẽ còn có bao nhiêu hy vọng được dân bỏ phiếu trong kỳ bầu cử 1971 sắp tới.

Đó là nói chuyện tranh cử giữa những người quốc gia với nhau, chưa nói đến chuyện tranh dân với Cộng Sản. Chánh quyền ta nghĩ đến chuyện thầu từng trăm bạc thuế của người dân nghèo trong khi bọn nhà giàu có thể đóng cả chục triệu bạc thuế vẫn không bị ai hỏi đến. Phó T.T. Nguyễn Cao Kỳ tiết lộ ông có danh sách 800 nhà giàu trốn thuế. Tại sao chánh quyền không chịu đụng đến bọn nhà giàu?? không chịu hay không dám?? Và với chánh sách tận thu tiền của dân nghèo hiện tại, chánh quyền này rồi sẽ trôi dạt về đâu?

Chúng tôi sẽ trả lời những câu hỏi này trong những số Con Ong sắp tới.

Sẽ trôi dạt về mô?

CHÚC

Tài tử: LÊ QUỲNH

và

NGUYỄN THỊ NGỌC TRÚC

Yêu nhau thật ra rít kể từ ngày 10-12-70
CON ONG

Nền vệ sinh và y tế quận Tân Uyên

Quận Tân Uyên nằm dọc theo ven sông Đồng Nai. Từ ngày có phong trào cắm dùi, cả dân si-vin lẫn dân mi-li-te đã mở một cuộc thi đua lập nhà, dựng cửa tại bến, làm cầu tiêu tùm lum tà la và đôi khi để cho tiện việc, ia dãi vung vít cả xuống sông khiến cho vào những ngày nắng ráo, ai đi qua đây cũng phải bưng mũi mà chạy cho thiệt lẹ!

Đọc theo bờ sông, rác rưởi tràn ngập trông chẳng khác chi cái kho chứa rác vĩ đại của sở Vệ sinh Đô thành.

Vấn đề chăm sóc các sản phụ ở quận này thì hay ho vào bậc nhất thế giới. Trong dân chúng đã loan truyền một câu chuyện đau thương của bà sản phụ họ Bùi, Cái bữa bà Bùi tới nhà báo sanh của Quận thì được một cô đỡ ra hỏi: « Bà thấy trong người ra sao? » Người sản phụ đáp: « Tôi có đến nhà báo sanh Thanh Song ở Biên Hòa thăm thai thì nơi đây biểu là tôi sẽ sanh ngược. Nhưng vì chưa sanh nên tôi mới trở về đây... »

Cô đỡ nghe đoạn bèn bỏ đi và không có chuẩn bị chi hết. Đến lúc nghe sản phụ rên rỉ, cô ả mới trở lại đưa sản phụ lên bàn đẻ. Rồi cô ả chỉ kéo một cái chân của đứa nhỏ ra để đó, đoạn bỏ đi đầu mất. Trong cơn đau đớn, sản phụ không hay biết rằng mình đã đẻ. Mãi tới khi thấy cái gì ngo ngậy ở phía dưới sản phụ lấy tay sờ thì mới biết đó là cái chân của con mình. Bà ta bèn biểu đứa em nhỏ đi theo chạy ra ngoài kêu cứu. Giây lâu cô đỡ mới chạy vô lấy được đứa nhỏ ra thì đứa nhỏ mình mẩy đã bị tím ngắt và sắp ngộp thở.

Thưa đó là nền y tế tại quận Tân Uyên. Không trách được, tại bệnh viện Quảng Ngãi, một vài ông KaKi đã phải nổi sùng, tùm đánh các nhân viên y tá và cô đỡ chạy có cò. Cứ coi thường sinh mạng các sản phụ và hài nhi, gặp phải những ông chồng nóng nảy là dễ ăn kẹo đồng như bòn.

Khi ông giáo dục tranh đấu cho thuộc cấp

Đã hơn hai chục năm trời dài đằng đẳng giáo sư tư nhơn dạy giờ tại bậc Trung Học sống dở chết dở chỉ vì chế độ trả lương vừa ít vừa chậm như rùa của Bộ Ráo Rục An Nam ta. Đi dạy từ tháng Chín, sớm nhứt cũng phải bốn, năm tháng sau mới có lương vì lúc ấy Sự Vụ Lệnh mới được các quan lớn mần nghề ráo rục duyệt ký. Tại nhà giáo tính giờ ăn tiền khốn khổ khốn nạn này đành phải nhờ tay mẹ đi đi gõ cửa nhà quen vay nợ lãi về sức phàn kẻo Bà Cả Đợi đến thăm thì còn mần ăn chi được nữa? Ở miền Nam đi vay nợ lãi là xanh xít đi đui chứ đời vay không lời thì còn khuya (ngồi trên Ngõi cao sang trọng quý Quan Tổng Trưởng đâu có thêm biết đến cái điều này cho rác tai, bần mắt?).

Đến giá biểu thì ời thôi thật chỉ đáng là tiền bố thí cho lũ ăn mày: tám chịch, một bô một giờ từ khi ông Bảo Đại còn làm Vua đến bây giờ cũng không thêm nhúc nhích. Năm ngoái, năm kia tuy có cho lên chút đỉnh (tám chịch lên bô một, một bô lên bô ba...) bây giờ mồm nói tăng 60 phần trăm thì quan Tài Chánh và quan Ráo Rục đồng lõa với nhau sụt lương xuống như hồi Hoàng Đế Bảo Đại trên Ngõi để căn cứ vào đấy mà tăng mới thấy mẹ người ta chứ. Các Quan nói nghe mà ham nhưng khi các quan làm thấy mà lợm. Đòi thừa nhà ai cho thiên hạ hưởng 110 tỷ một giờ trong hai, ba năm qua rồi khi tăng lương lại bắt hưởng Tám chịch trong nửa tháng chín và từ 1-10-70 thì tăng 60% theo tám chịch nghĩa là đang lãnh 110 đồng năm nay lên 128 tỷ thế mà cũng bị mang tiếng là được hưởng ơn mưa móc sáu chịch phần trăm tăng mới đau lòng con cuốc cuốc chứ.

Quý Quan Tài Tránh Ráo Rục ơi, chơi cái trò ú tim ấy với giới giáo nghèo làm chi, không cho thì thôi chứ nói một đằng làm một nẻo như thế thì coi sao đặng nhứt là đây lại là ngành dạy thiên hạ nên người thì Tiểu Lâm quá đấy quý Quan ạ.

Mong sẽ có sự sửa đổi lại lương của anh em tính giờ ăn tiền cho đẹp dạ hả lòng thì chiến tranh chính trị với Cộng Sản mới mong toàn thắng dễ dàng được. Mong lắm ta...

Đố Chơi Đố Học

Mấy ngày gần đây, đột nhiên, xuất hiện 2 toán mệnh danh là Đòi Quyền Chết và Ăn Bần. Trong toán Đòi Quyền Chết, người nào cũng cầm lăm lăm lựu đạn đã mở chốt, ai thấy cũng phải lạnh người. Còn phía Ăn Bần, người nào mồm miệng cũng sạch sẽ, hỏi ra mới biết họ đã dùng giấy vệ sinh chùi mép cần thận rồi!

Hai toán này coi nhau như tử thù, bất cộng đái thiên, nên họ nhất quyết tới võ đài « Đố Chơi » để một còn một mất.

Tuy nhiên, họ không đi một mình, mà đằng sau lại còn hai toán Bốc Thuốc và Phe Lờ cứ đeo dính lấy họ.

Ban Tổ Chức không sao ngăn được, đành phải mời cả 4 toán tuần trước (Teo Chim, Teo Mồm, Điem Chi, và Đốt Lướt) ra ngoài, nhường chỗ cho 4 toán mới toanh còn đang hưng hăng...

Thấy khán giả có vẻ nóng ruột, Hoạt náo viên liền đưa ra câu hỏi nhanh như máy...

Điên hay tinh ?

HỎI.— Ông y sĩ thiếu tá Lương ôm lựu đạn vào Hạ Viện ngồi tuyệt thực, đòi gặp TT Thiệu, đòi xử bản mấy ông Tướng, đó quý vị biết ông ta điên hay tinh ?

ĐÒI QUYỀN CHẾT.— Mười tám năm quân ngũ từ binh nhì leo lên thiếu tá, từ i tờ rít học đậu bằng bác sĩ, sức mảy mà điên ?

ĂN BẦN.— Mẹ kiếp ! không điên chắc cũng là khủng. Ai mà nghe lời hân ta thì có nước đồ thóc giống ra mà ăn. Ngủ đó nếu không cho đi theo Hà thức Nhon thì cũng nên cho lên Biên Hòa nghỉ mát !

BỐC THUỐC.— Ấy không được ! Anh ta phải sống phải được quyền tố bằng thích ! Sáu cái đầu anh ta đòi chặt còn ít lắm, phải phơ nhiều nữa mới được.

PHE LỜ.— Thôi mà, dĩ huê vi quý. Trời cho ai ăn thì kẻ người ta ăn, ăn phải đồ bần thì người ta ráng chịu. Cái nhà anh y sĩ này không hẳn là điên nhưng hơi lăm lăm, công việc chữa trị cho bệnh nhân của mình không lo, lại đi lo đầu lảo vồ tham những, rồi còn ôm lựu đạn vào Nhà Hát. Bộ cũng muốn diễn tuồng sao ?

BAN GIÁM KHẢO.— Hay thật, Phe Lờ 5 điểm !

Bằng chứng đâu ?

HỎI.— Ông Y sĩ Lương đã nêu đích danh 4 ông Tướng ra để gọi là « tham những gộc », Tổ như vậy sai hay đúng ?

ĐÒI QUYỀN CHẾT.— Nếu sai thì xin cứ để cho lựu đạn nổ banh xác tụi này ra ! Chuyện đó cả nước đều biết chứ đâu phải chỉ một mình ông Y sĩ Lương. Muốn biết sai hay đúng thì chỉ cần liếc sơ qua tài sản của các hạm gộc là thấy ngay chứ gì !

ĂN BẦN.— Đừng có mà tố ầu, thử hỏi bằng chứng đâu, bằng chứng đâu ? Liệu có trưng ra nổi không ? À mà coi chừng : Vi Xi vừa mới phát động phong trào tố giác các nhân vật VNCH, không chừng anh Y sĩ này là tay sai Vi Xi cũng nên.

BỐC THUỐC.— Này, đừng có chơi trò « chụp mũ » chứ ! Giữa những người Quốc Gia mí nhau mà sao lại cứ kéo Vi Xi vào cuộc, phiền thể ! Còn tố tham những thì chà bao giờ sai cả, nhắm mắt mà tố cũng trúng phóc.

PHE LỜ.— Mấy người làm lớn đâu có ai tham những, tố sai rồi. Người ta giàu có là nhờ của cải ông cha để lại mà, người ta đâu phải con nhà bần cố nông như mấy người !

BAN GIÁM KHẢO.— Ăn Bần và Phe Lờ cùng đúng : mỗi toán 2 điểm rưỡi !

Số phận tham những ?

HỎI.— Chuyện này ông y sĩ thiếu tá làm dữ quá chừng. Liệu tham những có bị trầy vầy không, hay là đầu cũng sẽ lại vào đây ?

ĐÒI QUYỀN CHẾT.— Nhất định tham những phải đi đong, nếu không những thẳng sạch rồi chết

hết, chẳng thà đòi quyền chết ngay từ bây giờ cho xong.

ĂN BẦN.— Ủi dào ! chết nhiều rồi, chết thêm một thằng nữa có sao đâu. Với lại trào đình có bốn cây cột, đòi nhỏ cả bốn đi, để mà xập nhà à ?

BỐC THUỐC.— Tham những thì nhất định phải lôi ra pháp trường cát, 6 thằng còn là ít, phải phơ nhiều nữa, chúng mới sợ.

PHE LỜ.— Quái thật ! Đi đến đâu, lúc nào cũng thấy thiên hạ la lối : tham những ! tham những ! Trong báo cáo có thấy nói ai tham những đâu ?

BAN GIÁM KHẢO.— Cũng vẫn Ăn Bần và Phe Lờ đứng nữa : mỗi toán 2 điểm rưỡi !

Nín Đé và Bình Khang ?

HỎI.— Thôi, bàn về tham những mãi, chán thấy mồ. Bây giờ xin sang một đề tài khác : Bà Nín Đé tuyên bố « Tại ta không mở Bình Khang, nên mới xảy ra bao nhiêu vụ bê hội đồng, kẻ cả vụ lính Củ Săm bê hội đồng rồi xia chết tươi một em nữ sinh ở Quy Nhơn ». Bà ấy nói thế, quý vị nghe có lọt tai không ?

ĐÒI QUYỀN CHẾT.— Bà này chắc đang ôm mộng làm Giám đốc Bình Khang hay sao đây. Cho nên bất cứ việc gì cũng đều móc nối vào Bình Khang cả ?

ĂN BẦN.— Bà ấy nói hay lắm chứ ! Không phải là tay tổ áp phe đâu có nói được vậy ? Mà cái áp phe Bình Khang này lớn lắm nhè, đừng có coi thường. Bảy Viễn ăn tiêu như phá mười mấy năm vẫn chưa thấm tháp gì, bà Nín Đé thế mà khôn tổ !

BỐC THUỐC.— Ông Ngoại phải biết ơn bà này vì bà ta đã khéo đánh lạc hướng đề khỏi ai nhớ đến chủ quyền quốc gia, đến cái gọi là Quốc sĩ.

PHE LỜ.— Vì có nhiều kinh nghiệm, về đàn ông, bà ta mới thật là người có đầy đủ thâm quyền để tuyên bố về vấn đề này.

BAN GIÁM KHẢO.— Xin chịu thầy Bốc Thuốc : 5 điểm !

QUẠT MỒ

Liên hiệp cộng đồng !

Năm nay, Anamta là nước có hân hạnh đứng ra tổ chức đại hội Liên Hiệp Nghị Sĩ Á Châu kỳ 6. Là quốc gia chủ, đúng lý ra các đảng đại diện khả kính phải bảo nhau o bế kịch liệt quốc thể lăm mới phải. Nhưng đảng này các đảng đại diện Anamta có lẽ đều có chung một lý tưởng « liên hiệp cộng đồng » cả nên đã coi nhẹ quốc thể chả còn ký lô nào hết trơn hết troy. Bằng chứng vụ năm đảng tiêu cái bang lăm le lời vụ bỏ cu đó Trần Ngọc Châu ra « mét bu » ; vụ Ngô Công Đức chửi nhoi DB Nguyễn quang Luyện dốt oi là dốt, chả biết qua một tiếng Hồng Mao nào mà cũng dám đặt đít lên ghế chủ tọa ; vụ tổ nhau lem nhem về tiền bạc chi tiêu trong việc tổ chức đại hội : vụ mắng mỏ quan đầu sở nghi lễ phũ phàng róc cóc biết tí gì về lễ nghi cả, vân vân...

Nhóm Con Ong lấy làm khâm phục vô cùng những hành động vừa kể của quý vị đại diện Nhà Hát Tây. Quý vị hành động như thế là chí phải, vì nhân loại càng ngày càng tiến bộ không lẽ Anamta cứ bo bo giữ mãi cái lập trường cổ hủ « tốt khoe ra xấu xa đẩy lại » mãi sao ? Như vậy thì còn mong tiến bộ bằng người sao được nữa ? Có điều, nhóm Con Ong chỉ có chút sù đề nghị là bắt đầu từ nay, bắt cứ một hội nghị quốc tế nào được tổ chức tại Anamta mà có sự hiện diện của quý đại diện khả kính Nhà Hát Tây hoặc viện Cầu Mống, thì ban

tổ chức nên sớm liên lạc với chuẩn tướng Hai để mượn trước 1 số mặt nạ phòng hơi ngạt dạng dành riêng cho quan khách ngoại quốc sai.

Cứ nắm những thằng có tóc !

Tuần rồi, cái chiến dịch mệnh danh là « Kiểm Kế Thuế Vụ » đã được ông nhà nước phát động ghê quá. Có cả máy bay bà già thả truyền đơn kêu gọi « dân góp dân hưởng » nữa cơ.

Thoạt nghe thì cái khẩu hiệu in trong truyền đơn của ông nhà nước như vừa kể có lý ghê lắm. Người dân ở bất cứ quốc gia nào trên thế giới bây giờ cũng phải có bổn phận đóng thuế, đảng nhà nước lấy tiền thuế đó mưu cầu lợi ích chung cho cả nước sai. Như vậy đúng là dân góp dân hưởng, đưa nào ngoan cố đến đâu cũng phải cứng họng không còn đường chối cãi.

Tuy nhiên, theo ý kiến của nhóm Con Ong, thì từ bao năm nay — đặc biệt là từ ngày những chương kiểm ước, phân xuất song hành ra đời — dân Anamta đã được hân hạnh « góp » hơi kỹ mà hưởng thì nghe chừng chẳng được bao nhiêu. Hóa nên dân đen xứ Mít bây giờ đã rách bươm và đói lè, đói xuống cơ hồ chịu hết nổi. Này thấy ông nhà nước tung ra cái chiến dịch « đóng góp » nữa hỏi sao chẳng khỏi giạt mình kinh hãi... teo bỏ nó cả bu đi ?

Bởi vậy, nhóm Con Ong long trọng đề nghị với ông nhà nước chớ nên phát động cái chiến dịch kiểm kê thuế vụ một cách rầm rộ quá như thế. Xưa nay kinh nghiệm đã cho thấy chỉ những thằng giàu bự mới hay trốn thuế chứ dân đen khổ rách thì còn cóc gì mà cần trốn tránh. Vậy nhà nước cứ âm thầm lặng lẽ nhắm vào những thằng « có tóc » đó mà kiểm kê thật ác liệt, cam đoan thế nào cũng vớ bở. Còn những đứa « trọc đầu » thì xin tha cho, đừng sờ

soạng làm gì tổn công vô ích. Nhà nước cho chúng thêm thì có.

Hồ Phi Lạc lại có thêm nghề mới

Tuần rồi, cái tin sao chổi xuất hiện trên vòm trời Anam đã khiến dư luận bang chúng Nhà Hát Tây cực kỳ lao xao. Mỗi cái bang bàn luận một cách nên chưa biết ai sai ai đúng, nhưng đã khiến những « mét » Huỳnh Liên, Khánh Sơn.v.v... ngày đêm cứ giạt mình thon thót vì chỉ sợ nghề nghiệp bị cạnh tranh thì nổi gào bẻ cái chặc.

Đặc biệt nhất là chàng Hồ phi lạc hồn danh chớ ăn vụng bột đã tỏ ra quan tâm ghê lăm trước diêm sao chổi trên. Theo sự tiết lộ của vị đại diện kiêm tu sĩ nửa đời nửa đạo này, thì nửa đêm giờ tỷ canh ba bữa đó, chính chàng đã rờ đi rờ lại mu rùa trong nhà rất kỹ nhiên hậu mới ra sân ngắm sao chổi, nên đoán được rằng đây chính là diêm cuộc chiến hai mươi lăm niên của đất nước ta sắp sửa đến chỗ tạm thời ét tốp.

Tuy nhiên, vẫn căn cứ theo tài sớ mu rùa hết sức ác liệt của Hồ phi lạc, trước khi đi tới tình trạng đáng mừng rỡ trên, chúng ta sẽ phải trải qua một kỳ vô cùng lộn sộn, nhiều biến chuyển dồn dập của những vụ tranh đấu đòi quyền sống này nọ sẽ ra đời trong dân gian.v.v...

Chuyện tương lai chưa biết thế nào, có điều như vậy là sau nghề làm đại diện, nuôi gà, sang tây trả thù đầm, bây giờ Hồ phi lạc lại thêm thêm cả nghề rờ mu rùa nữa, thì qua năm dù không được tiếp tục làm kép hát chàng cũng vẫn chả sợ gì bà cả dơi thăm viếng đều đều vậy.

- Muốn mua sắm được rẻ và đẹp
- Muốn thưởng lãm những sản phẩm tinh hoa trong toàn quốc
- Muốn giải trí vui tươi và lành mạnh
- Và cũng để chung góp một phần vào công cuộc xây cất bệnh viện VÌ DÂN.

Kính mời quý vị đến

Hội chợ từ thiện Đồng Tâm 1970

khai mạc ngày 18-12-1970 tại vườn TAO ĐÀN

— Tiếng hát của Tình yêu, của Quê hương, vọng đến với chúng ta mỗi đêm :
— Nơi chốn ấm cúng, thanh nhã, của bạn và gia đình bạn

ĐÊM MÀU HỒNG

Phòng trà ca nhạc 36, Nguyễn Huệ Saigon
Điện thoại : 91.920 — 91.921

SVHS và đồng bào Qui Nhơn phát động chiến dịch hài tội nghị viên Đoàn Thâm, DB Lê Văn Diên và tập đoàn tham nhũng

DI ĐỘC TRỊ ĐỘC

TIN... ĐỘC

HỒNG THẤT CÔNG PHỤ TRÁCH

CUỘC HỌP BÁO DÀI KỶ LỤC nhưng cóc ra đầu vào đầu

• Các cơ quan điều tra tham nhũng ở QYV Nguyễn Huệ Nha
trưng chỉ tìm ra tổng số chó chết và bị thương!

SAIGON.— Sáng qua Bộ Quốc Phòng vừa mở một cuộc họp báo dành riêng cho các ký giả Ananta, đề gọi là trình bày kết quả cuộc điều tra về cái chết của đốc tờ sạch Hà Thúc Nhơn liên quan đến những vụ tham nhũng lớn tại QYV Nguyễn Huệ Nha Trang. Trường có được món bở, các ký giả Ananta đã nín thở, kể cả nín đẻ, để theo dõi cuộc tường trình của Đại Tá Hoành thuộc Nha Tổng Thanh Tra Quân Lực. Hình như muốn khoe sự điều tra tỉ mỉ của cơ quan mình, nên Đại Tá Hoành đã không ngại kể rõ cả gia phả, tam đại, ngũ đại của những kẻ dính líu đến vụ án và mỗi văn thư Đại Tá Hoành cũng không quên kể rõ ngày tháng trên AB, trên CD, trên EG, trên HI, trên... Y CÔ RÉCH. Chẳng hạn 1 phát điều tra tỉ mỉ khác, Đại Tá Hoành bằng giọng của một phóng viên chiến trường đã... đọc như sau: "Bác sĩ Nhơn và súng Colt 45 đến nhà TT Hiền bắt tay gia súc của TT Hiền khiến cho 4 con chó Bergers bị chết 5 con bị thương và một con chạy thoát"... chỉ thiếu có câu: "Quân ta xông vào tịch thu nhiều tài liệu quan trọng" nữa là vừa tròn một tin chiến sự sôi nổi.

Nội phần trình bày trên của Đại Tá Hoành với đầy đủ tính tiết tẻ le về những cô nhân tình đầu, nhân tình đuôi của BS Nhơn, cũng đủ ngoạn hết gần 2 tiếng đồng hồ. Sau phần tường trình kết quả cuộc điều tra... chẳng ra đầu vào đầu và đầy tính chất

âm ớ hội tề của Đ.T Hoành, một số ký giả thất vọng và quá mệt để nên đã từ từ rút lui.

Những ký giả còn can đảm ngồi lại cho đến lúc bế mạc cũng chẳng ghi nhận được thêm một điều mới mẻ nào về vụ tham nhũng ở QYV Nguyễn Huệ, cũng như cái

chết của TT Hiền và Bác Sĩ Nhơn. Qua cuộc họp báo luộm thuộm và dài dòng vắn từ trên, người ta nghĩ rằng BQP đã mở cuộc họp báo để nhằm...đồng chốt mẩu quả na trên tay Y-Si TT Phạm Văn-Lương, hơn là nhằm mục đích làm sáng tỏ một vụ án đã từng gây chấn động dư luận.

Nhờ hội nghị Liên hiệp NS Á Châu Nữ Hoàng Nín Đẻ vợ được món bở

SÈ GHÈNH.— Mấy bữa vừa qua Nữ hoàng nín đẻ Trần Kim Thoa cứ dây lên danh sách trước nguồn tin báo rằng có sự giao du thân mật giữa Nữ hoàng mí lị anh hề Thanh Việt của nền cải lương Giao Chỉ. Tội nghiệp, nữ hoàng cải chánh gần đứt lưỡi mà dường như vẫn chưa sũa đuối được cái sự nghi ngờ lớn vồn trong đầu óc chúng sinh. Vì trước giờ Ananta vốn có cái quan niệm rất hết sức khôn lộn là "không có lửa sao có khói?", càng thanh minh thanh nga dữ dội chừng nào thiên hạ lại càng ngờ vực bự chừng đó.

Tuy nhiên mặc dù phải đối đầu với cái tin ác ôn vừa kể, nữ hoàng vẫn không quên tỏ dạ trung thành cùng nhà nước, vẫn nằng nặc tuyên bố sẽ "một lòng một dạ" với nhà nước cho đến hai năm mươi mới thôi. Nhóm Con Ong nghĩ rằng chả sớm

thì muốn nhà nước thế nào cũng sẽ đến ơn nữ hoàng bằng một tam bạng vàng «tiết hạnh khả phong» tặng cải chánh dùm điều ông tiêng ve mà nữ hoàng đang phải gánh nặng trên đôi vai tròn trịa của nàng,

Trong khi đó, theo cái bang Ngô Công Đức xì ra cho cả làng biết, nữ hoàng vốn giữ chân thú quý trong ban tổ chức hội nghị Liên Hiệp Nghị Sĩ Á Châu, nên nữ hoàng đã «ôm tất cả thiệp mời cùng giấy tờ các cái» về nhà in riêng của nữ hoàng để... in thuê. Lễ dĩ nhiên cái vụ in thuê này nó thom lăm, vì một hội nghị cỡ quốc tế thì thiếu gì giấy tờ cần dùng, ban tổ chức thiếu gì dịp xuất quỹ đều đều để mà chi phí tiêu pha, Thế mới biết câu ranh ngôn của người xưa «đen tình thì đỏ bạc» quả là vô cùng linh nghiệm vậy!

• NGHỊ VIÊN ĐOÀN THÂM ĐÃ ĐƯA ĐÀN EM ĐI ĐẬP PHÁ, CƯỚP CỦA ĐỒNG BÀO, THANH TOÁN CÁC CÁN BỘ QUỐC GIA?

QUINHON.—16-12(STA) Sau khi tình hình tổ Mỹ và Đại Hàn thăm sát học sinh tạm thời lắng dịu, Ban lãnh đạo học sinh và dân chúng Qui Nhơn đã xây qua lập mặt trận tấn công tham nhũng và đã gửi đơn đến các cơ quan thẩm quyền tố cáo Nghị viên Đoàn Thâm Hội Đồng Tỉnh Qui Nhơn Bình Định là nhân vật tiêu biểu cho tham nhũng, hối mại quyền thế và chứa trùm bao thầu cò bạc tại Qui Nhơn.

Sơ tố cáo Nghị Viên Đoàn Thâm được nhắc lại theo đơn tố cáo của Ông Lê Văn Thâm gửi đến Tổng Thống, Thủ Tướng, Tổng Trưởng Tư Pháp, Nội Vụ, Quốc Phòng, Chủ Tịch Lương Viện Quốc Hội, Giám Sát Viện, Tổng Nha Cảnh Sát và Đại Tá Tỉnh Trưởng Bình Định ngày 20/10/70.

Theo sơ tố cáo của SVHS và dân chúng BQVN, Nghị viên Đ.T phạm đến 10 trọng tội khác nhau. Những tội trước đây, theo đơn tố cáo, Nghị Viên Đoàn Thâm hồi năm 1956 đã làm công an khu 6 Thị Xã khi Chánh Quyền tiếp thu Qui Nhơn. Lợi dụng chức vụ này, Đoàn Thâm đã hiệp dâm nhiều phụ nữ, hành sách dân chúng và sau đó bị sa thải năm 1958. Đồng bằng cũng tố cáo rằng, khi phong trào tranh đấu ra đời vào năm 1964, Đoàn Thâm đã lợi dụng đưa đồng bào đi đập phá, cướp của đồng bào và thanh toán các cán bộ Quốc Gia.

Đơn tố cáo cũng cho biết Đoàn Thâm đã từng mạo dụng giấy tờ chiếm công sản từ trường Phan Đình Phùng lên đến khu 6 và hiện nay, trên chức vụ Nghị Viên, Đoàn Thâm đang lẩn tránh chúng và cất nhà bất hợp pháp, không chứng khoán. Một số đồng bào ngụ tại đường Nguyễn Thái Học, Nguyễn Hữu Lộc đã tố rằng, nghị viên Đoàn Thâm đã chiếm sản vận động khu 6 bán cho họ cất nhà với giá tiền do Đoàn Thâm thu hàng tháng. Nếu ai không trả đủ thì nghị viên Đoàn Thâm sẽ hại tới cùng. Một người đàn bà tên là Hạnh có nhà tại góc đường Nguyễn Thái Học và Nguyễn Hữu Lộc tố cáo rằng, Đoàn Thâm đã lường gạt bán đất công cho bà, hứa hẹn viết giấy, nhưng sau khi đã trao tiền xong thì Đoàn Thâm tố Cảnh Sát tới bắt bà về bắt. Khi ra đến Ty Địa Chánh bà Hạnh mới biết là đất chính phủ. Ông Trần Bưởi thuộc khu 6 cất nhà, nghị viên Đoàn Thâm buộc phải triệt hạ, nếu không phải nhường cho vợ ông một nửa mới được yên. Một trường hợp khác, bà Chín Thắc có mua đất của Đoàn Thâm ở khu 6, sau khi cất nhà Đoàn Thâm đã đưa thuộc hạ tới buộc dỡ nhà, sau đó lấy đất bán lại cho 1 chú xe.

Đồng bào Qui Nhơn cũng

đã tố cáo Đoàn Thâm làm giấy tờ giả mạo tấn trợ đào binh, giúp trốn quân dịch. Theo sơ tố cáo này ông Đoàn Thái là quân nhân Sư Đoàn 22 ở Phú Bồn đào ngũ về được Đoàn Thâm cấp giấy giả để trốn lính.

Ông Đoàn Khánh là Biệt Động Quân đóng tại vùng 1 đào ngũ về được Đoàn Thâm làm giấy hoãn dịch vì lý do gia cảnh.

Điều mới nhất, theo sơ tố cáo của đồng bào và SV HS thì nghị viên Đoàn Thâm đang tổ chức xổ đề số dưới cùng như chưa chấp song bạc tại Quy Nhơn. Ngoài ra cũng tố cáo nghị viên Đoàn Thâm đang làm áp lực với chính quyền cho vụ đấu thầu hạ giá ở Hòn Yến. Trước đây mỗi năm chánh phủ đấu thầu 2 triệu bạc nay có người thầu đến 6 triệu, nhưng tình Bình Định không thể làm gì hơn bởi nghị viên Đoàn Thâm và 1 số nghị viên khác cùng với DB Lê Văn Diên đơn vị Bình Định đang vận động để chỉ cho chủ thầu 2 triệu như năm rồi. Sau đó việc khai thác Hòn Yến sẽ được chia chác chung. Điều này đã gây thất thu nhiều cho chính phủ.

Đồng bào Bình Định và Quy Nhơn đang phát động phong trào hài tội nghị viên Đoàn Thâm và bọn tham nhũng tại Bình Định đang làm cho cả một triệu dân tình này điêu đứng. Đơn tố cáo đã gửi đi khắp nơi và đồng bào đang chờ đợi thái độ của cơ quan thẩm quyền (STA).

C.O chưa có lời bàn mao, tôn vương còn phải chờ thái độ của các ông dân cơ cũng như nhà hữu trách lên tiếng, sẽ có thái độ với những anh Nghị lem nhem như đũa.

THANH QUÁ HÓA CẦU

Các ông chủ tiệm buôn chữ nghĩa, còn gọi là gian thương chữ nghĩa mới đây lại vừa chứng tỏ cho mọi người thấy rõ sự bất chính của các ông. Đó là việc các ông lừa dối giáo chức tranh đấu tăng lương bằng phát hứa hẹn «sẽ cứu xét», để trấn an giới này. Sau đó các ông xoay qua đòi tăng học phí của các em học sinh (điều mà ngay từ lúc đầu giới giáo chức đã phản đối). Gặp phải phản ứng mạnh của các học sinh, mấy ông gian thương chủ nghĩa trở mặt tuyên bố với giới giáo chức tư thực rằng: «Không thể tăng lương giáo sư, vì học trò không chịu tăng học phí. Vừa thôi chứ các vị chủ trương. Bao nhiêu năm nay bộ phận của giáo chức đã thủng thán nhiều lỗ để lam giàu cho quý ông. Quý ông nên nhìn đi một tí để chia sẻ cho người ta chứ. Tnam quá không sợ bị đống hóa với giống cầu sao.

Không cần ồn ào quảng cáo cho Con Ong Xuân Con Heo, vì cả
tòa soạn đã âm thầm làm việc từ hai tháng nay để cống hiến
bạn đọc cả trăm chuyện heo chó.

Giá bán không tính thuế song hành — Gồm những cây viết nặng nọc độc nhất:
NGUYỄN MẠNH CÔN — ĐĂNG VĂN HẦU — DUYÊN ANH — THƯƠNG SINH
— MAI THẢO — ĐINH TỪ THỨC — SỨC MÁY — GÂI SĨ — PHAN NGHỊ —
SỨC VOI — HOÀNG HẢI THỦY — GẤ THÂM — HỒNG DƯƠNG — ĐỀ HỨC
CÂN — NGUYỄN ĐỨC NAM — NGUYỄN MAI — NGUYỄN NHU HỒ — HỒ
ÔNG — ĐÀ DANH — MÔ MỚI — TRIỀU LINH — THẾ PHONG — NGỌC THỨ
LANG — HÀ QUÝ PHƯƠNG — SAO BIÊN — NGUYỄN HOÀNG ĐOÀN — LÊ
MINH NGỌC — HOÀNG ANHTUẤN — HÀ HUYỀN CHI — NGUYỄN VĂN LIM —
THẦY KHÓA TỬ — THIÊN KHÔI — NGUYỄN NGỌC TỬ — TRUNG DƯƠNG
— LÝ PHÁT SƠN — NGUYỄN ĐÌNH THIỆU — VỌNG NGÔN CHI — MỘC ĐẶC
— TRỌNG TÁU — TỬ TROC — THỢ ĐÀU — HÌM — NGHỊ VŨ — HÙNG PHONG

THIÊN KHÔI

Xin chuộc lại cái xế đại hao xu

Thiên Khôi nghèo, có việc vào Chợ Lớn gặp tới 21-12, nên đi mượn người anh em bạn về một cái xe Daihasu số IA 6810. Nhưng chỉ đậu có 10 phút ở đường Minh Phụng rồi quay ra thì chiếc xe đã bị người bạn giang hồ miệt Chợ Lớn thời bay mất tiêu.

Mặc dù có lời khuyên của cơ quan bạn dân là đừng nên đăng báo xin chuộc, vì như vậy sẽ vô tình khuyến khích nạn ăn cắp xe, nhưng không xin chuộc thì tiền đâu ra gần triệu bạc để mua xe mới đến người cho mượn xe đây. Vì vậy Thiên Khôi xin người bạn giang hồ nào đó vui lòng thông cảm cho chuộc lại chiếc xe trên. Bạn giang hồ có thể liên lạc với Thiên Khôi ở các báo Trắng Đen, Con Ong, Ngôn Luận. Người hay Tin Vít. Nói theo ngôn ngữ thông thường của nạn nhân: Cam đoan không làm khó dễ. Thiên Khôi xin kết cổ ngậm vành sau khi chuộc được xe.

Làm việc theo hệ thống

Sau khi bị mất xế, một người anh của Thiên Khôi có lại Ty Cảnh Sát Công Lộ nhờ quý quan ở đây can thiệp gấp dùm, tỷ như nhìn một chút thì giờ vàng ngọc ra lệnh cho các xe tuần cảnh để ý xem có cái xế Daihasu nào mang số IA 6810 chạy ngớ ngờ thì hoét lên một tiếng và tới hỏi thể chủ quyền đang tạm giữ người lái xế lại. Nhưng quan lớn công lộ nói không thể làm như xưa được, phải chờ biên bản ở quận 10 gửi ra rồi mới căn cứ vào đó ra lệnh cho cảnh sát công lộ toàn quốc sau. Hệ thống giấy tờ ở xứ Giao Chỉ là hệ thống giấy tờ chạy theo đường rùa chạy, chờ tới khi có sự xác nhận của quận 10 thì cái xế Daihasu IA 6810 đã bị xế phay trộn gói rồi.

Những ngày cuối năm còn chó với Thiên Khôi thiệt sui, ông Minh Võ cúp nửa lương vì phải trả tiền giấy chợ đen mỗi tuần hơi nhiều, ông Thương Sinh cũng vì báo xuống muốn cho Thiên Khôi nghỉ viết hầu bồi dưỡng sức khỏe, nay lại còn bị đến cái xế nữa, thì cái tết Con heo này Thiên Khôi đểch có tết mà ăn.

Lưu đạn cay lại mù mịt

Bằng đi ít lâu Saigon không được khóc vì lưu đạn cay, thì mới đây người Saigon lại được thưởng thức lại khói lưu đạn cay đã bay mù trời khu đại học xá Minh Mạng, ngăn chặn không cho 300 S.V.H.S xuống đường phản đối người Mỹ qua hành động một quân nhân Mỹ vô cớ bắn chết một em học sinh 12 tuổi đang ngồi chờ giờ vào lớp ở Qui Nhơn.

Thiên Khôi đã viết nhiều lần rằng nếu nhà nước không làm sáng tỏ vụ này, nghĩa là không đòi được nhà cầm quyền quân sự Mỹ giao tên lính Mỹ Gr Antias, kẻ đã bắn chết em học sinh Nguyễn Văn Minh cho tòa án VN xét xử thì thế nào cũng có chuyện lớn. Nhưng nhà nước ta vẫn im lặng, do đó « giờ hành động » đã bắt đầu. Hình nộm người Nixon đã bị đốt, cuộc xuống đường đã dục địch, thế là từ nay những người bạn dân trên toàn quốc lại vất vả. Con đường trước dinh Độc Lập hai thông chưa được bao lâu sẽ lại bị bịt kín lại.

Ông Nixon cứng lại rồi

Đúng 12 giờ trước khi người Nixon họp báo nói về vấn đề ngưng bắn ở VN, thì Hà Nội ban lệnh tổng tấn công toàn quốc, tổng tấn công từ Bắc vào Nam, Tổng tấn công trên toàn miền Nam và trên toàn cõi Đông Dương.

Với lệnh tổng tấn công này, máu sẽ ngập chiến trường Đông Dương. Cuộc chiến đã đi vào giai đoạn chót, CS sẽ đánh xả láng, thắng hay là chết. Nhưng cái chết chắc chắn hơn, nếu CS dám thực hiện lệnh này. Cuộc tổng tấn công tết Mậu Thân là cuộc tổng tấn công bất ngờ mà người anh em CS còn cóc làm được, thì để gì làm được những trò « đẹp mắt » hơn qua cuộc tổng tấn công báo trước này. Nhiều người cho CS chơi đòn cân não, chủ đánh vào tâm lý lo sợ chết chóc của dân chúng Nam VN, và tạo ảo tưởng là lực lượng của họ còn mạnh lắm, trong lúc thực tế họ đã bết bát suy sụp.

Trước lệnh tổng tấn công đó của CS. Ông Lê Bộ Trưởng Quốc Phòng Mỹ lên tiếng là cuộc Việt hóa chiến tranh còn lâu mới thực hiện được nếu CS còn tiếp tục tăng cường độ chiến tranh. Riêng ông Nixon lại còn cứng hơn khi nói sẽ oanh tạc BV lu bù nếu những phi cơ trinh sát Mỹ còn bị hạ trên trời BV.

Như vậy quãng đường 100 mét nữa tới hòa bình mà ông Tổng thống Thiệu nói trước đây bỗng đứng lùi xa cả 100 ngàn cây số. Cánh chim hòa bình đã vỗ cánh bay đi.

Hãy bước qua xác tôi nếu...

Ông Tổng Thống Thiệu vừa nói rằng: Tôi xin lấy mạng sống ra bảo đảm là khi tôi còn làm Tổng Thống không một ai có thể bắt chúng ta phải liên hiệp cả. «Cầu trên còn có nghĩa, nếu ai bắt Nam VN phải chấp nhận một chính phủ liên hiệp thì phải bước qua xác ông g trước đã.

Ngày xưa vua Sở đi săn đánh mất cung, quần thần xin đi tìm cung. Vua Sở nói: «Vua Sở đánh mất cung thì người nước Sở bắt được chứ đi đâu mà mất? Người Khổng Tử nghe được phán với học trò rằng: «Vua Sở nói như rứa còn hẹp hòi, sao không nói người này đánh mất cung, người khác bắt được, chứ đi đâu mà mất, như vậy có phải «thế giới đại đồng» hơn không. Nói theo cái giọng «luận cổ suy kim» Tại sao ông Thiệu không nói: «Nếu ai bắt Nam VN phải chấp nhận một chính phủ liên hiệp thì trước hết phải bước qua hàng triệu xác người VN chống cộng tới chiều, trong đó có cả tôi, tức ông Thiệu cái đã. Cái ta không đáng trọng, và lại «một cây làm chẳng nên non». Ông Thiệu một mình dù có tinh thần chống Cộng cao như núi cũng không giữ được lược, phải có hàng triệu triệu người cùng chống Cộng như ông mới giữ được miền Nam tự do cho tới ngày nay. Và lại xưa anh Mạnh Tử có cho rằng: «Dân vi quý, xã tắc thứ chi, quân vi khinh» Ông Thiệu ngày nay dù có làm vua một nước, nhưng cái chức vua ấy cũng do dân bầu ra, ông bỏ quên dân để chỉ nhớ có mình, đâu có được. Nhưng luận cổ suy kim chỉ đề mà chơi thôi. Dĩ nhiên những lời gọi là khẳng định lập trường của ông Thiệu ở trên đã đem lại cho những người chống cộng tới giờ phút 25 ở đây nhiều niềm tin lớn lắm.

Ông Thiệu nói rằng, dù rất cần ngoại viện, nhưng không phải vì thế mà ông chấp nhận nô lệ chính trị. Người viện trợ không thể ép kẻ nhận viện trợ phải làm bất cứ cái gì mà người viện trợ muốn, kể cả những việc có hại cho quốc gia, dân tộc. Mọi quyết định chính trị ở VN phải do người VN chủ định.

Từ lâu nay, người dân Việt thường hay sợ rằng mình quá lệ thuộc vào ngoại viện, và người Mỹ có thể dùng ngoại viện để ép mình phải chấp nhận một chính phủ liên hiệp. Mà người, mà người Mỹ ép dễ dàng nhất lại là ông Tổng Thống, sở dĩ như vậy, vì người Mỹ cũng có quan niệm lệch lạc như thực dân Pháp ngày xưa «Người VN dễ bán nước cầu vinh lắm». Bấy giờ với lời nói của ông Tổng Thống, người Mỹ hẳn phải tỉnh ngộ, và cũng với lời « chém đinh chặt sắt » ấy, những người dân VN ở đây càng quý mến ông Tổng Thống hơn, tin tưởng ở ông Tổng Thống hơn.

Nhưng đem liên hệ lời của ông Tổng Thống bản tiếng với người Mỹ đừng có nuôi ảo vọng thành lập 1 chính phủ liên hiệp ở Nam VN, với lời tuyên bố của ông Phó Tổng Thống tại phi trường Tân sơn Nhất ngày ông về nước, ông Phó cho biết là người Mỹ cam kết với ông là tiếp tục giúp VNCH chống CS tới thắng lợi cuối cùng, và không bao giờ chính phủ Mỹ chấp nhận một chính phủ liên hiệp ở Nam VN, người ta thấy có điều lạ.

Ông Kỳ nói: Người Mỹ không chấp nhận một chính phủ liên hiệp ở Nam VN. Ông Thiệu bản tiếng với người Mỹ: Nếu muốn thành lập một chính phủ liên hiệp ở Nam VN phải bước qua xác ông trước đã.

Một ông Chánh, một ông Phó, cả hai ông cùng biết người Mỹ quá nhiều, mà mỗi ông lại nhìn người Mỹ bằng một con mắt khác, nghĩ về người Mỹ bằng những cách nghĩ khác, thử hỏi những người dân VN làm sao không thể nhìn người Mỹ bằng muôn ngàn cách khác hơn.

Nhưng tựu trung cả hai ông Chánh và Phó, hai người thường có những ý nghĩ đối nghịch đã cùng đồng quy ở một điểm chống liên hiệp với CS tới cùng là hay rồi, dân chúng có vốn đề đánh xả láng với CS rồi.

Những bà vợ tướng tháo vát

Người hùng trong sạch và cô đơn thứ hai, thiếu tá y sĩ Phạm Văn Lương cho biết là trong cuộc tiếp xúc với ông Tổng Thống Thiệu, khi ông Lương thưa với Tổng Thống là có những tướng lãnh gộc tham nhũng, ông Tổng Thống đã cho biết, là những vị tướng lãnh ấy sở dĩ giàu có là vì các bà vợ của các ông Tướng tháo vát, buôn bán giỏi.

Nhiều người chẳng hiểu các bà Tướng ấy buôn bán tháo vát tới độ nào, vì giới công kỹ nghệ gia ở đây có mấy người biết các bà ấy buôn bán cái gì đầu. Một bà tướng thời trước, đã buôn đầu quân địch và đã đánh từ sắc bằng đầu quân địch, một bà khác nay đi Hồng Kông, mai đi Đài Bắc mua hột xoàn về bán lại cho các bà đầu tinh lời một gấp ba, mà bán lại theo tính cách bán ép. «Chị có cái nhẫn, cái vòng này đẹp lắm, em cứ đeo đi, mai một trả lại tiền cho chị». Bà Tỉnh nào mà dám cãi với bà Tướng, nên đành nhận và ông Tỉnh chỉ còn nước đi vay nợ nếu trong sạch để trả tiền cho bà Tướng. Trong những chuyện các bà Tướng buôn bán tháo vát (kiểu trên) còn nhiều bà khác, gần đây có một bà Tướng đã bị thưa là ký séc không bảo chứng tới 7 triệu đồng, và bà này chỉ mấy hôm trước cao biết công ty xuất cảng đồ chiếu tranh phá thái của bà lỵ to Y Sĩ Thiếu Tá Lương nhận định là ông Tổng Thống có ý «bao bọc» các Tướng tham nhũng. Nhận định ấy hợp lý với ông Lương.

Cũng trong chuyện kể lại thì ông Lương cho biết có một đại tá ở trong Phủ đã kàng hai lòng về việc làm của ông Lương, và nói: «Thêm một thằng nữa chết có sao đâu» lời nói có nghĩa là, cho mày tuyệt thực tới chết cũng được. Lời nói đó nếu đúng, hẳn làm đau lòng nhiều người không ít

Advertisement for BETA-SIPHON and THUỐC SÂN LẠI - CON RỒNG. Includes images of a pen and a medicine box, and text describing the products and their benefits.

(Tiếp theo)

Hắn có một cái tên tiền định: Trọc Phú. Trọc Phú ti toe bàn thể sự. Đĩ già tấp tênh nói văn chương! Sau khi trời làm một trận lãng nhãng, trong cái xã hội loạn xạ ngẫu này, những kẻ như Trọc Phú không có thiếu cha gì. Trước sự đấu tranh của các giáo chức dưới quyền lèo lái của Gaudaure, Trọc Phú đã lo lãng hết sức. Hắn đã tới thăm dò ý kiến với một số chủ trường khác. Và nội bọn quyết định tổ chức đại hội để lấy ý kiến chung ngõ hầu giải quyết dứt khoát cái vụ đấu tranh này.

Cha Thò Lò và sư ông chùa Bà Banh cũng là những người thuộc cái đám xã hội của chủ trường. Hai nhà tu hành đã kính địch nhau về đủ mọi thứ. Từ vụ giành giật các tín đồ đến vụ tranh nhau các thân chủ. Họ có những quyền lợi về tinh thần và vật chất đối nghịch hẳn nhau, nên tuy bằng mặt mà bằng chẳng bằng lòng. Trông thấy nhau thì bao giờ cũng thơn thớt nói cười đấỵ, nhưng trong bụng thì không ngớt rủa thăm nhau chết tươi cho được việc.

Cha Thò Lò có một ngôi trường ở gần ngoại ô, còn sư ông chùa Bà Banh thì là chủ nhân ông một ngôi trường ở trung tâm thành phố.

Sau khi nhận được giấy mời, sư ông chùa Bà Banh ngự trên chiếc tu bin có máy lạnh, có gắn máy cassette, lại có cả tài xế ăn vận quần áo đồng phục, cõ đứng khuy đồng, đội mào cát kết trông cứ y như là một ông quan võ, phong phong đi tới.

Riêng cha Thò Lò thì khôn ngoan hơn. Mọi sự giàu sang phú quý cha đã biết giấu kín như bưng chó không phò phàng tuốt lượt ra ngoài cho thiên hạ biết. Cha có thừa sức tậu dăm bảy chiếc Mercedes kiểu tối tân nhất, nhưng cha không màng. Cha thường chỉ sử dụng chiếc xe Lambertta chạy cả rịch cả tàng trong thành phố. Xe cũ rích, thỉnh thoảng lại chết máy dọc đường. Và người ta thấy cha vừa đùn xe vừa chạy rồi để số 1 và nhảy phóc lên khi máy nổ.

Khi gần tới nơi hội họp thì sư ông chùa Bà Banh thấy cha Thò Lò đang gò lưng tồm đẫy xế, sư ông vội vàng ra hiệu cho tài xế thắng lại rồi xuống xe chào hỏi ông cha:

— A di đà Phật! Sư huynh đi mô mà coi vất

● XÌ CA RÔ

vả vậy? Nếu không có gì trở ngại thì xin phép sư huynh cho bản tăng được mời sư huynh lên xe và bản tăng sẽ đưa huynh đi tới nơi về tới chốn.

— Dạ, cảm ơn, kẻ tu hành này chả dám phiền đạo hữu. Chắc là đạo hữu đi hoàng dương đạo pháp.

Sư ông chùa Bà Banh gật gù:

— Cũng không hẳn là công việc hoàng dương đạo pháp, tuy nhiên bản tăng nhận thấy việc này cũng không kém quan trọng như việc hoàng dương đạo pháp, vì nó liên quan mật thiết tới vấn đề văn hóa của nước nhà.

— Một buổi họp về văn hóa chăng?

— Không. Một buổi họp giữa các chủ trường.

Thấy cha Thò Lò có vẻ băn khoăn về chuyện cái xế, sư ông chùa Bà Banh liền nói tiếp:

— Hay là thế này thì tiện việc nhất. Bản tăng sẽ cho anh tài của Bản tăng phụ trách vấn đề đem cái xe đi sửa. Khi nào sửa xong, anh ta sẽ mang lại chỗ hội cho sư huynh. Và trong khi chờ đợi, sư huynh sẽ lên xe cùng mí bản tăng đi trước.

Cha Thò Lò gật gù:

— Như thế thì thiệt là kẻ tu hành đã làm phiền đạo hữu nhiều quá xá.

— Có chi mà khách sáo. Máy khi lại có hân hạnh được hầu hạ sư huynh. Ấu cũng là một sự tôn giáo để huê. Quân chúng tín đồ sẽ nhìn vào sự đoàn kết nhất trí của chúng ta.

Sư ông chùa Bà Banh quả xứng đáng là một tay ăn chơi lịch thiệp. Nhà sư lái xế rất điệu nghệ như sau này. Một tay gác lên thành xe, tay áo cả sa

hơi vén lên một chút để cho người ta có thể trông thấy cái đồng hồ Rolex vô vàng đáng giá hơn 200 ngàn tỉ, còn một tay thì xoay vô lãng. Tới những chỗ ngoặt, sư ông cũng không có nhả bót ga một li ông cụ nào, khiến cho chiếc xe vướn cứ lao đi vun vút và khiến cho cha Thò Lò phải nghiêng cả người theo với đà lao mạnh của chiếc xe.

Cha Thò Lò ngoài miệng khen rồi rít rằng «đạo hữu lái hay lái giỏi, lái còn trừu danh hơn cả James Dean, nhưng trong bụng thì cha lại chửi thăm: «Cái lão thầy chùa thú tha này, lái như thế thì có ngày đi châu Phật tổ sớm. Nếu không dăm vô cật đèn thì cũng bị xe nhà banh mười tám hai mươi bánh nó đè cho chết mẹ! Biết thế chả thêm ngồi lên cái xe dơ dáy này. Vừa ngồi vừa phải đọc kinh để cầu nguyện thương để phò hộ!»

Nhưng sư ông chùa Bà Banh lại cứ tưởng cha Thò Lò khen ngợi mình thật sự.

Cái mũi sư ông nờ ra và sư ông tiếp tục phát ngôn:

— Lái xế ở trong thành phố là cả một nghệ thuật. Thứ nhất lái ở Saigon thì cái nghệ thuật ấy lại còn đòi hỏi một mức cao hơn nữa. Làm thế nào để cho xe khác khỏi đụng vào đất mình và làm thế nào để cho xe mình khỏi húc vào đất xe khác, mỗi khi xe phải dừng lại một cách bất tử. Thí dụ như mình đang cho xe chạy phoong phoong mà đột nhiên có một ông phu xích lô quẹo ngang mà không cần gờ tay ra hiệu trước, hoặc giả có một đứa nhỏ hốt hoảng băng qua đường? Lúc đó, người lái xe phải có một tinh thần hết sức bình tĩnh ra rít, nếu không thì tai nạn rất khó mà có thể tránh được. Bản tăng lái xế cả chục năm nay mà chưa hề bị đụng một lần nào, cũng chưa hề bị phạt vạ một lần nào. Nước mình thiếu văn minh chớ như ở các nước khác, các tài xế gương mẫu như bản tăng ít ra cũng được Nha Cảnh Sát lưu thông gửi tặng bằng tưởng lục để khen thưởng.

Sư ông chùa Bà Banh cho xe tiến vào trong sân trường.

Lão chủ trường Trọc Phú đứng chờ ở trên thềm vội vàng bước xuống, cúi lom khom, mở cửa xe cho hai nhà tu hành. Mồm lão phát ngôn rêu như kẹo:

— Hôm nay trời đi vắng hay sao mà thầy lại rước cha đến họp. Đứng là điềm lãnh đã báo trước.

(KỶ SAU TIẾP)

Còn hào hùng hơn cả Harakiri!

Nhà văn Nhật Bản Mishima, vì không thực hiện được ước mơ làm sống lại chế độ quân phiệt, vì muốn cho nước Nhật hoàn toàn là một nước Nhật của con cháu Thái Dương Thần Nữ mà không được toại nguyện, cho nên ông đã phần chí dùng kiếm rạch bụng tự tử theo đúng như truyền thống của một võ sĩ đạo.

Mishima không những là một nhà văn mà còn là một võ tướng, một người thuộc vào loại lên ngựa cầm gươm, xuống ngựa cầm bút. Cái chết của Mishima thiệt hào hùng mà cũng thiệt là đẹp! Nhưng so với cái chết của đốc tờ Hà Thúc Nhơn thì còn thua xa. Và nếu so với hành động rút chốt lựu đạn của đốc tờ Phạm văn Lương để sẵn sàng thí mạng mí bọn Heo Chó tham những thì lại còn kém hơn một mức nữa.

Đốc tờ Hà Thúc Nhơn nằm xuống thì đã có đốc tờ Phạm Văn Lương lên thay thế quyết nói chi bạn hiền trên con đường tiêu diệt tham nhũng, cải tạo xã hội. Nếu trong dân gian có một bài đồng dao tán tụng sự trong sạch của 4 ông tướng trong sạch: nhất Thăng, nhì Chính, Tam Thanh, tứ Trường thì cũng trong dân gian, người ta được nghe thấy một bài đồng dao khác «ca dao» bốn ông tướng khác thuộc vào cái phe đối nghịch lại mí bốn ông tướng trong sạch kia.

Đốc tờ Lương tuy chỉ là Thiếu tá, và hiện sống trong vòng cương tỏa của bốn vị tướng quan kia, ấy vậy mà người thầy thuốc này không có ngán một li ông cụ nào hết. Ông đã lớn tiếng tố cáo trước công chúng về những hành động của mấy tay quyền thế có thừa ấy. Ông yêu cầu Tổng Thống phải làm cho ra nhẽ, dù biết rằng sự tố cáo đó sẽ đem lại cho ông nhiều sự đe dọa, nhiều sự hiểm nguy đôi khi mất mạng như bốn.

Cái gương tày liếp là vụ Hà Thúc Nhơn còn sờ sờ ra đó.

Đơn thương độc mã đối phó với cả một bày tham nhũng ở Nha Trang, đốc tờ Hà Thúc Nhơn đã bị chết một cách tức tưởi: bị bắn sau lưng mà chết.

Rút kinh nghiệm cái chết đau sót của người bạn đồng khóa, đốc tờ Lương đã về hãn Saigon để hoạt động. Dầu sao dư luận của quần chúng thủ đô cũng khiến cho bọn tham nhũng phải e dè. Chúng có muốn làm tới đi chăng nữa, ít ra cũng phải kiêng nể trước búa rìu của dư luận, nhất là báo chí trong và ngoài nước.

Lương rằng: «Anh phải sống!»

Và sau lưng đốc tờ Lương lại còn cái đảng Hà Thúc Nhơn. Vậy thì xin đốc tờ Lương đừng có ngán.

Cứ rút sọ ranh ra, cho bọn tham nhũng vài mũi si-a-nuya cho chúng nó chết cha chúng nó đi!

Số phận của các nhân viên đấu võ mồm được tái ngũ!

Con Ông xin trích đăng một vài đoạn trong lá thư của một số cán bộ Thông tin đã tái ngũ theo lệnh Tổng động viên của nhà nước từ tháng 2-68 để yêu cầu các cơ quan có thẩm quyền xét giùm cho trường hợp của họ.

«Ở đây, chúng tôi xin mở một đầu ngoặc là đáng lý ra chúng tôi phải gọi lệnh tổng động viên đó là lệnh tổng động viên từng phần. Nhưng khi anh em chúng tôi trình diện tái ngũ rồi, nhà nước mới nổi thêm cái đuôi «từng phần» vào nên anh em chúng tôi mới bị bỏ quên như ngày hôm nay. Giả thử, nếu chúng tôi như ai kia, không đi trình diện đúng ngày theo lệnh gọi, thì đương nhiên chúng tôi cũng được hoãn ngũ xếp theo hạng A, B, C, D và cũng gia nhập Biệt đoàn trừ bị như ai. Nhưng hỏi ời! Cũng chỉ vì quá sốt sắng đi trình diện tái ngũ nên chúng tôi mới bị ngấm tồm miết, không biết bao giờ mới rút bỏ được bộ quân phục, mặc dầu chúng tôi đã thi hành xong bổn phận quân dịch.

«Lại còn có nhiều người tới tuổi thi hành quân dịch đã lâu, nhưng không biết họ có bùa phép chi mà mãi tới khi có lệnh tổng động viên, ở vào cái thế chẳng đặng đừng, họ mới chịu đi trình diện để rồi sau đó họ lại xoay sở được hưởng trường hợp biệt phái ngoại ngạch trở về nhiệm sở cũ.

«Anh em chúng tôi đọc báo hàng ngày được biết rằng nhà nước đã tuyên bố chiến tranh lãng đạỵ về mặt quân sự, giờ đây chúng ta phải củng cố đấu tranh chính trị với cộng sản để tranh thủ nhân tâm. «Chúng tôi nguyện những nhân viên, cán bộ thuộc ngành Thông tin, thiết nghĩ rằng trả chúng tôi về Bộ Thông tin lúc này thì rất hợp tình và hợp lý. Chúng tôi trộm nghĩ các cụ ta xưa thường nói: đừng nhân như dựng mộc. Quý vị bỏ cái sở trường của chúng tôi mà dùng cái sở đoản, chà hóa ra thiệt hại phần nào năng xuất đóng góp của chúng tôi cho chính phủ lâm ra!

Thay mặt toàn thể anh em nguyện là cán bộ Thông tin đã tái ngũ HB viết Hiên ký tên.

CON ONG TRANG 6

TIỂU NGỌI

Người dân đến
cầm cần

Làng cô nhi Long Thành

Làng cô nhi Long Thành vừa được báo chí đưa lên bàn mổ. Nhờ cái sự giải phẫu ấy, bản dân thiên hạ mới trông thấy lục phủ, ngũ tạng của cái làng này như sau :

Xếp sòng đích thực của làng này là một mẹ sừ đã từng bỏ Chúa theo Phật, nhưng rồi lại ly khai với Phật để sáng tác ra một cái đạo mới toanh mênh danh là « Đạo Đổng Cửu Thế » mà sừ lúy tự phong cho mình là đạo trưởng với pháp danh Thích Nhất Tâm. Tên cúng cơm của sừ lúy là Nguyễn Văn Sự tức gọi Tư Nước Lạnh, vì đã có một thời sừ lúy chuyên dùng nước lạnh để chữa hăm bà làng đủ mọi chứng bệnh cho các con công đệ tử. Nhờ tài nghề chữa bệnh mắt tay ra rít của sừ lúy (chữa bệnh bằng nước lạnh thì chắc chắn phải mắt bằng thích rồi) mà có một số người sớm được phiêu diêu nơi miền cực lạc. Sừ lúy cũng là một người đã từng ra tù vào khám, nhưng không phải ra tù vào khám vì làm chính trị hay cách mạng, mà là đi nằm ập về tội lường gạt. Nghe đâu, sừ lúy còn mang một cái án khuyết tịch về tội lường gạt, và đây là một cái án thứ ba về tội phạm này.

Dưới sự cai trị của một xếp chúa « thom » như thế, thì hơn một ngàn em cô nhi hẳn phải được hưởng một cuộc đời « hạnh phúc »... tàn nhẫn, dã man, vô nhân đạo luôn.

Các em được sừ lúy và bọn thuộc hạ thủ túc săn sóc kịch liệt bằng một hệ thống canh gác rất tr là chặt chẽ, chặt chẽ đến nỗi một nhân viên giảng huấn của làng là nhà sư Thích Nhất Quán đã phải thiên nan vạn nan mới trốn thoát khỏi cơ sở « từ thiện » đó. Áp dụng đúng câu châm ngôn « ăn để mà sống chứ không phải sống để mà ăn », cho nên các em cô nhi chỉ được giao thiệp với chất ngũ cốc mỗi ngày một lần, vừa đủ cầm hơi để sống nghĩa là không chết, vì nếu chết thì không còn lấy gì để trình diễn nghệ thuật hút bạc các và phẩm vật cho tở chực. Ấy thế mà đầu tháng 11 năm nay, trào đình Long Thành lại dọa cho các em cô nhi ăn cơm hàng bà... cả nhịn luôn, để làm áp lực với chánh quyền tỉnh Biên Hòa trong vụ đòi mua một số lượng đầu ăn lớn gấp mấy lần nhu cầu hợp lý của các em cô nhi. Săn sóc như thế chưa có là chu đáo, sừ Sự lại còn lập ra một đoàn giải thoát, do tay cao thủ vô lâm Minh Sơn làm đầu đàn, để hỏi thăm sức khỏe của các em cô nhi, bằng cách cho miệng ăn quýt trầu, đầu ăn lục tàu xá.

Ngoài ra, lại còn các vụ học tập chánh trị, vụ sung tên giặc Vi Xi bị quân đội Đồng Minh rượt chạy tóe khói nhưng khi đến làng cô nhi Long Thành thì bỗng đứng chững... lặn mất tiêu, vân vân và vân vân, kể ra không xiết.

Từ thiện và kiểm soát

Xã Hội của chúng ta không phải là một nơi rừng xanh. Làm việc từ thiện, tốt lắm, nhưng ngay cả những công việc bác ái, bất vụ lợi cũng phải chịu sự quy định của luật pháp. Một cơ quan từ thiện chỉ được hoạt động sau khi đã có giấy phép của quan Thượng Thơ Bộ Xã Hội. Nhưng trước khi được cấp giấy phép, các vị cầm đầu cơ quan từ thiện còn phải qua một giai đoạn điều tra lý lịch hết sức gắt

cử kiện của quan đầu Tỉnh. Những vị trong ban Giám Đốc, ban giảng huấn, ban giám thị đều phải có tư pháp lý lịch trắng boong, nghĩa là chưa hề can án về bất cứ một thứ tội tình gì, ngoại trừ tội sơ ý, bất cẩn gây tai nạn cho người khác. Lại cần phải có hạnh kiểm tốt và quá trình hoạt động đảng hoàng nữa.

Nếu quả thật cái sự điều tra điều mẹ không làm qua loa rơ mắng cái kiểu giả lễ bà chúa mường, thì mẹ sừ Nguyễn Văn Sự tức Tư Nước Lạnh, với án tiết cùng mình, với một quá trình hoạt động nham nhò, với cái sự hạnh kiểm đen kịt như thế làm sao có thể lọt vào Làng cô nhi Long Thành mà đóng vai xếp sòng điều khiển được? Lại còn cái « Đạo Đổng Cửu Thế » do sừ lúy sáng tác không biết đã được nhà nước Cộng Hòa ra nghị định cho phép thành lập chưa?

Thời cứ cho rằng sừ Sự đạo diễn đem toàn người « lành » trang trí vào cơ quan chỉ huy làng cô nhi, cho nên qua mắt được sự điều tra của quan đầu Tỉnh Biên Hòa cái một, nhưng đến khi làng cô nhi Long Thành hoạt động, cái sự dưỡng dục và bảo trợ thiếu nhi không được chu đáo thì nhà nước cũng có biện pháp phải biết chứ? Bởi lẽ, theo luật lệ, mỗi tỉnh đều có một uỷ ban kiểm soát để thường xuyên thanh tra các cơ quan từ thiện trong tỉnh mà thành phần gồm có : đại diện quan đầu tỉnh là chủ tịch, và đại diện các đảng Y Tế, Tài chánh, Xã Hội hội đồng tỉnh là hội viên. Nhân viên của uỷ ban này có quyền, bất luận vào giờ giấc nào, đến cô nhi viện Long Thành kiểm soát, buộc ban giám đốc cô nhi viện này hướng dẫn đi khám xét các cơ sở, xuất trình mọi giấy tờ sổ sách, trả lời với đầy đủ chi tiết các câu hỏi. Không biết cái uỷ ban kiểm soát này đã đi tới làng cô nhi Long Thành « kiểm soát » được bao nhiêu lần, và đã mãn phúc trình gởi tới Bộ Xã Hội về cái sự sinh hoạt của làng cô nhi ra sao, cái sự việc các em cô nhi được luyện phép « tịch cốc tu tiên », ngày chỉ ăn có một bữa, các em cô nhi bị đánh đập, ngược đãi có được quý đáng ghi vào phúc trình không? Nếu có thì Bộ Xã Hội còn chờ gì mà không « phọc mê bu tích » hoặc giao làng cô nhi Long Thành cho người khác quản trị? Lại phải nói thêm rằng trong trường hợp khẩn cấp quan đầu tỉnh cũng có quyền thi hành những biện pháp thích nghi đối với ban giám đốc làng cô nhi, nếu sự chăm nom nuôi dưỡng chênh mảng, hoặc thấy có sự lạm dụng hà khắc đối với các cô nhi.

Vấn đề trách nhiệm

Quan đốc tờ Thượng Thơ Bộ Xã Hội đã xác nhận rằng : các điều báo chí nói về làng cô nhi Long Thành « phần nhiều là đúng » và rằng quan còn « biết nhiều hơn nữa nhưng thủng thẳng rồi chuyện gì cũng ra ». Quan còn tiết lộ thêm rằng vấn đề làng cô nhi này trước đây đã được nhà nước thảo luận rất nhiều, nhưng chưa được làm sáng tỏ vì e ngại thất lợi về chính trị.

Ờ hay, tưởng rằng làm việc gì phải, tốt đúng với lương tâm, đúng với luật pháp thì là chính trị đấy chứ? Và chẳng cứ tam định nghĩa chính trị là cái gì hoàn toàn trái nghịch với những điều vừa kể, thì con người lãnh đạo vẫn có trách nhiệm phải thi hành tức thì các biện pháp thích nghi nghệ thuật bảo vệ mạng sống và tương lai của các cô nhi, đầu cho có vì sự quyết định của mình mà bị kình cứng không ngần.

Sức khỏe, tương lai, sinh mạng của cả ngàn em cô nhi không cho phép « thủng thẳng ». Một con cá đang mắc cạn không thể chờ quan Thượng Thơ đi đến tận biển Đông Hải mức nước về cho nó.

Ngoài ra, để « thủng thẳng » còn có nghĩa là lợi dụng lòng bác ái, mỗi từ tâm được phép kéo dài. Cho nên, đồng ý là việc gì rồi cũng... ra, nhưng xin ra ngay cho, đừng để « thủng thẳng », mặt thấy bà !..

đổi thoại với người sạch

• Các bạn B.M.C. Trại Gia binh Kontum, Hoàng Phúc Nam, Đơn Dương, Nguyễn Văn Chính ập 3 Lê Văn Duyệt, Phạm Quang Toàn, Hoa Lư Nha Trang, Nguyễn Cửu, Khánh Hòa, Trần Đình Thái Qui Nhơn, Hoàng Thảo Phi, KBC 6605, Con Ong đã nhận được bài gửi đăng số Xuân của các bạn.

• Ô. Nguyễn Trung Kết, hẻm Bà Huyện Thanh Quan, Đường Bà Huyện Thanh Quan bên ngoài sạch sẽ đẹp đẽ là thế vậy mà những cái hẻm bên trong như hẻm 88/91 lại là những cái ổ nuôi dưỡng đủ mọi thứ vi trùng. Bi giờ đã có hội đồng đô thành, ông có thể yêu cầu các ông nghị giúp đỡ cho một tay trong công việc dựng một chiếc cầu để con nít đỡ chết đuối, và xây một cái cầu tiêu công cộng để đồng bào đỡ ỉa bậy.

• Bà Tôn nữ Hoàng Trân, Huế.— đã chuyển bài của bà cho người phụ trách Địa ngục Môn.

• Một số quân nhân ở KBC 4029.— Con Ong đã chuyển thư của các bạn tới hai ông chủ tịch Xóm Dưới và Xóm Trên. Tuy nhiên, C.O. thiết nghĩ, dù có chuyển tới cả ngàn lá thư như thế đi chăng nữa thì cũng cóc đi đến đâu cả. Người ta đang tranh đấu cho quyền lợi của người ta còn chưa xong, sức mấy mà nghĩ tới các anh em?

• Bạn X.Y.Z. Diên Khánh.— Đã nhận được tài liệu nói về nhân vật Lu Lu và Tô Tô.

• Ô. Hồ viết H. và một số chuyên viên đấu võ mồm.— Sẽ choang nó vô mục Bức thối.

• Ô. Nguyễn Triền, 26 Phan Chu Trinh Kontum.— Xin ông đặt tiền mua Con Ong ở các sạp thì tiện hơn. Gửi từ Saigon qua bưu điện đôi khi bị chậm trễ là thường.

• Bạn Vũ Quang Ngân KBC 4091.— Cám ơn về những lời khen ngợi.

• Ô. H.X. Trung tâm Cải Huấn P.T.— Nhất định là phải chích cho chúng nó một phát chết tươi!

• Bạn Đoàn Khánh Tân, Pleiku.— Dĩ nhiên một khi bài được đăng trên báo Xuân là tác giả phải được hưởng tiền nhuận bút. Bạn khỏi lo con bò trắng răng.

• Bạn Quỳnh Ngân, Quận Tân Uyên.— Những tệ lậu xã hội ấy ở mô mà chả có. Bạn yên chí, Con Ong sẽ bốc thúi ngay tót sứt.

• Một nhóm quân nhân đồn trú tại Kontum. Ở Saigon Con Ong chỉ bán với giá 15 ti. Nếu các bạn mua 50 ti tức là các bạn đã nới giáo cho giặc đó. Tòa soạn hãy y còn lưu một ít C.O. số 139. Nếu cần, xin bạn cho địa chỉ, chúng tôi sẽ gửi biếu. Riêng về vụ bầy lờ của cái anh trưởng phòng khốn lìn ấy, C.O. sẽ choa ng nó vô mục bực thom bốc thúi. Bạn Phạm Quang Toàn, Nha Trang.— Chúng tôi đã chuyển thư của bạn sang ông chủ nhiệm nhật báo Thần Phong để đòi hỏi bạn số tiền nhuận bút 1.000 ti. Có thể là khi gửi đăng mỗi ngày một truyện, bạn không ghi địa chỉ nên báo Thần Phong không biết đâu mà mò. Có thể là thư của bạn gửi cho Thần Phong để đòi tiền đã thất lạc. Một ngàn ti có đáng là bao, nhất định người ta phải thanh toán sòng phẳng chứ.

Chuyện một cô gái dang hiến tất cả cho người yêu

MUA CHỒNG

Tác phẩm tàn bạo nhất của Nguyễn Hoàng Đoàn
... cho em lên phòng, ngủ cùng anh một đêm. Được dâng hiến cho anh trong đêm nay, với em, đã là một hạnh phúc không ngờ. Hãy để em nằm trong tay anh một lần. Dư ới...
Bạn tìm mua ngay sách chi bán trong vòng 2 tuần vì thông tin cấm tái bản.

Polycrol

Chế tạo tại ANH QUỐC

AN KHÔNG TIÊU - Q CHUA
- ĐÀY HƠI SINH BỤNG -
ĐAU BAO TỬ - SÙNG LOÉT
BAO TỬ VÀ RUỘT

VIÊN 2 MÀU : Phần xanh : dùng
chất mới Methylpolysiloxane làm tiêu
hơi hết sinh bụng — hết căng bao tử
Phần trắng : trừ chất chua làm đau
xót bao tử

Bán tại các nhà thuốc Tây
100 BYT18-10-70

Restaurant AEROPORT

Một từ lâu : Sang trọng, Rộng rãi, Có máy lạnh

Dành để quý khách mọi giới : quốc nội, quốc ngoại dừng chân : đón tàu,
đợi tàu, tiễn đưa người thân tin thụ ở gần những món Việt Nam và Âu Mỹ

THOM NGON — TINH KHIẾT — NÔNG HỒI

Đặc biệt có nhiều điện thoại để gọi vị liên lạc với gia đình kịp thời khi
máy bay cất cánh :

ĐT: 22.881 : - 336-337-338-339 Tân Sơn Nhất — SAIGON

NÓI LÁO MÀ CHƠI

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
 Dân đùa lật phát hạt mưa rơi
 Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
 Thơ thần nghe ma kể mấy lời

VƯƠNG SĨ TRINH

• GÃ THÂM

Sì căng đan
 Vào những ngày gần cuối năm Tây, gần đến ngày kỷ niệm Chúa Kitô Giáng sinh cứu nhân loại — chủ đề của Giáo Hội Kitô năm nay là «mọi người đều là anh em mí nhau» — dư luận lại có dịp bàn tán nhiều đến một vụ tố tham nhũng.

Ông y sĩ Thiệu tá tên là Lương, tay cầm một quả lựu đạn, túi quần đứt một quả lựu đạn — kèm theo quả lựu đạn riêng của đương sự, do bà vợ của đương sự giữ giữ nhưng cầm không được sai bậy là ba quả tất cả — đến trước thềm Hạ Viện ngồi đòi tuyệt thực, đòi gặp T.T. Thiệu.

Thiên hạ hỏi ông uất hận gì mà tuyệt thực, ông cần nói gì mà đòi gặp T.T. Thiệu? Ông y sĩ này cho biết ông đòi Tổng Thống phải diệt trừ tham nhũng, trừng phạt những người có quyền mà bê bối trong vụ Hà Thúc Nhơn v.v... Có 4 ông Tướng bị ông Thiệu Tá này nêu tên họ và kết tội tham nhũng, yêu cầu Tổng Thống «cúp pè la tét». Bốn vị Tướng quân đó là:

- Nhứt Trí, nhì Lan
  - Tam Quang, tứ Quảng.
- 8 tiếng trên đọc lên nghe có vần, có điệu ra phết. Phụ đề Việt ngữ thêm cho bạn đọc khỏi thắc mắc như sau:
- Nhứt Trí, tức Tướng Đồ Cao Trí, người có biệt danh Ông Tướng Hào Hoa chỉ thích giao du với phụ nữ lịch sự, đang Kim Tư Lệnh Vùng 3 CT.
  - Nhì Lan — Lan đây là Tướng Lữ Lan, người vừa rời chức Tư Lệnh Vùng 2 CT để về Trung Ương giữ chức Tổng Thanh Tra Quân Đội
  - Tam Quang — Quang đây là Tướng Đàng Văn Quang, Cựu Tư Lệnh Vùng 4 CT. Ông này lên nhất là hỏi T.T. Nguyễn Hữu Có làm Tổng Trưởng Quốc Phòng.
  - Tứ Quảng — Quảng đây là Tướng Đoàn Văn Quảng, Cựu Tư Lệnh Lực Lượng Đặc Biệt VN. Bộ Tư Lệnh LLDB đặt tại Nha Trang nên Tướng Quảng có ở Nha Trang nhiều ngày.

Y Sĩ Thiệu Tá Lương ngồi trước Trụ Sở Hạ Viện chừng 10 tiếng đồng hồ thì được mời vào dinh Độc Lập gặp T.T. Thiệu. Cuộc gặp gỡ này kéo dài chừng một tiếng đồng hồ. Chỉ có T.T. Thiệu gặp Y Sĩ Lương trong khi Phó T.T. Kỳ ngồi ngoài chờ.

Khi gặp T.T. Thiệu xong và trở ra, người ta thấy Y Sĩ Thiệu Tá Lương có vẻ tươi và tự tin hơn. Ông cho biết T.T. Thiệu hứa sẽ có biện pháp thích ứng với các đương sự bị tố nếu ông Lương đưa ra được bằng cứ. Y Sĩ Lương nói hồ sơ tài liệu ông để ở Đà Nẵng. T.T. Thiệu bèn cho ông về Đà Nẵng lấy tài liệu và hẹn 7 ngày nữa sẽ gặp lại.

Vụ «sì căng đan» này có vẻ «án oán giang hồ» quá nặng, lại thêm còn nhiều nghi vấn cần chờ có thêm dữ kiện mới có thể hiểu được nên Gã Thâm xin áp dụng chiến thuật «wait and see» — chờ xem sao — Tuy nhiên, Gã Thâm cũng cần nói ngay rằng một ông quan tư mà đơn thương độc mã phang những 4 ông Tướng — dù có thật là Tướng tham nhũng đi nữa, càng là Tướng Bản Lái càng nên đáng sợ — thì cần cân nặng nhẹ chệnh lếch nhau thái quá. Thành thật mà sợ rằng Thiệu Tá Lương sẽ khó mà thành công, ngoài việc gây được một «sì căng đan». Và ông làm sao có được tài liệu tham nhũng của 4 ông Tướng kia đủ để chứng tỏ tội trạng của họ??

Còn một chuyện nhỏ cần nói thêm về vụ này là Phó T.T. Kỳ chịu khó ngồi cả giờ bên ngoài chờ

Đã có bản tập truyện kinh dị hay nhất thế giới

Truyện kinh dị HITCHCOCK

HOANG HẢI THUY viết tiếng Việt
 THIỀU DƯƠNG ấn hành

CON ONG TRANG 8

y sĩ Lương vào gặp T.T. Thiệu. Khi y sĩ Lương trở ra, ông Kỳ đón hỏi — «Sao? ông Tổng Thống nói sao?», Khi nghe y sĩ Lương đáp Tổng Thống hứa sẽ cho điều tra, ông Kỳ nói — «Biết ngay mà. Ông ấy bao giờ cũng thế. Năm xưa khi tôi làm Chủ tịch UBHP, tôi có đủ tài liệu về ông Có tham những đưa cho ông ấy coi. Tôi xin thay thế ông Có mà cả năm mới được...»

Sì căng đan năm bơ tu
 Vụ một ông Quan Tư phang 4 ông Tướng trên đây là Sì căng đan Năm Bơ Oản của tháng cuối năm Tây 70.

Vụ dưới đây là Sì căng Đan Năm Bơ Tu: me sừ Nguyễn Văn Sự, tức Tư Sự, một cây bip thời đại, tự xưng lập ra cái gọi là Làng Cô Nhi Long Thành, đem con nít ra làm binh phong để lấy tiền của thiên hạ. Me Sừ Tư Sự là một lão buôn con nít không hơn không kém.

Cứ kể ra về cái mục lừa bip thì ở cái cõi đời này, người đời lừa bip nhau quá nhiều, quá thường. Cha, Cổ lừa bòn đạo, cấp lãnh đạo lừa dân trong nước, dân biểu lừa cử tri... Tướng lừa binh sĩ... Một tên lưu manh đã có tiền án như Tư Sự dờ bip bươm để kiếm ăn là chuyện dĩ nhiên. Có điều đáng kể là gần như cả nước mắc lừa lão. Lão nhờ con nít mà vô tiền làm giàu trong khi người đời cứ tưởng lão nhân đức.

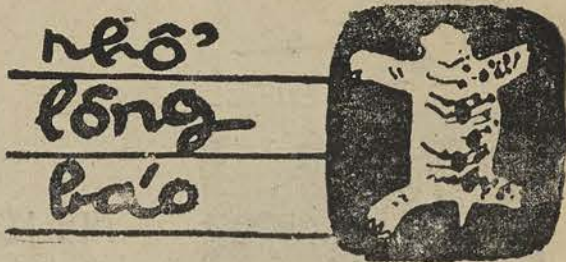
Những chi tiết về cuộc đời ái tình và sự nghiệp của Tư Sự được tiết lộ trên các báo có thể giúp tài liệu cho Nhà Văn Du Đương Nguyễn Thụy Long viết được một tác phẩm cử về Quái Bip Sêgông. Năm xưa Tư Sự đã lập Ngân Hàng Ma, lừa được cả Phó Tổng Tông Nguyễn Ngọc Thơ — ông này đứng thứ nhất trong hàng ngũ khôn ngoan, xảo quyệt: Nhứt lé, nhì lùn, và ông giám đốc sở nghiên cứu Chính Trị Trần kim Tuyền — ông này đứng thứ nhì trong hàng nhất lé nhì lùn, tức ngang hàng với Ngô Tổng Tông Thước Mốt — Tư Sự cho được cả hai nhân vật lé và lùn trên đây vào xiềng bó vốn hùn mở Ngân Hàng với Sự. Vụ này đổ bể, hai ông lé và lùn rút êm để cho Tư Sự vào nắm giữ trong lòng Bát giác mấy niên. Ra tù Sự gia nhập cái gọi là Hồng Môn Giáo của Nữ giáo chủ Trúc Lâm Nương. Ít lâu sau Sự đảo chính đá Nữ giáo chủ năm bầy phát học máu mồm, máu mũi và đứng ra lập giáo phái riêng, lấy tên là Đại Đổng. Oai như hạch.

Tư Sự trở thành Giáo Chủ Đại Đổng Cứu Thế. Theo hồ sơ của cơ quan an ninh, Tư Sự với bọn ma đầu đàn em của Lão trong cái Giáo Phái Ma Cà Bông này có tiếp tay với bọn đặc công Vi Xi tấn công gia đình trong mấy ngày Tết Mậu Thân. Bị thất bại, Tư Sự bỏ trụ sở giáo phái ở đường Hoàng hoa Thám, Gia định, để đi một đường... phú linh. Thế rồi ít ngày sau, người ta thấy ở ven đường Saigon — Vũng Tàu mọc lên một cái làng Cô Nhi. Làng này do tư nhân trồng nom và đồng bào có lòng rủ nhau đến cho gạo, cho thuốc rằm rập.

Tư Sự là người chủ trương cái gọi là làng Cô Nhi chiến tranh này. Lão có nhận nuôi cô nhi thật nhưng lão cho hành hạ các em nhỏ này tàn nhẫn, khủng khiếp. Đồng thời lợi dụng các em để đi quyên tiền. Xin được 10 lão chỉ dùng 1 để nuôi hơn 1.000 cô nhi trong cảnh sống dờ, chết dờ, còn bao nhiêu lão chia cho đồng bọn và bỏ túi.

Ngày ngày chúng ta thường thấy ở những quán ăn đồng người có những chị ăn bận theo lối nửa nỉ cô nửa phường tuồng, đeo cái hòm quyên tiền và một xấp truyền đơn quảng cáo Cô Nhi Long Thành, len lỏi đi xin tiền. Các thị Phấn này khôn tở mẹ, đeo cái bảng «Tịnh khâu» — tức Nghi Nôi — to tở bố trước ngực nên bắt chấp mọi lời chất vấn của thiên hạ. Ai thấy lương tâm cắn rứt muốn chỉ ra vài chịch cho yên bụng thì bỏ tiền mò hốp, ở Saigon này mỗi ngày có tới 20 Thị Phấn ốm ở như thế đi quyên tiền cho Tư Sự. Ở các tỉnh cũng vậy. Mỗi ngày trên toàn quốc có thể có 100 Thị Phấn đi quyên tiền như thế. Số tiền Tư Sự vô được nhờ đám trẻ mồ côi khôn nạn lên đến bạc tỉ...!!

Báo chí tố Tư Sự và ông Tổng Trưởng Xã Hội Trần Ngươn Phiêu tố thêm: «Tôi còn biết thắng đó nó có nhiều tội còn hơn các anh nữa.» Rồi khi! Biết thì phải làm cái gì chứ! Biết mà cứ ỉ xác ra đây mãi sao?

• CÔNG TƯ HÀ ĐÔNG

Công chức, quân nhân bất cứ nước nào khi nghe tin tăng lương, đều mừng rỡ. Riêng công chức, quân nhân Giao Chi khi nghe tin được tăng lương, chỉ thêm lo âu. Lý do vì sao? Mời các bạn đọc thư thỉnh nguyện dưới đây của một số Quân Nhân miền Trung.

Nhận thấy những đề nghị trong thư Thỉnh Nguyên này rất xác đáng và có thể thực hiện được, Con Ong dâng nguyện văn sau đây:

THƯ THỈNH NGUYỆN của một số quân nhân.

- Kính gửi
- Quý Nhị vị Chủ Tịch Lương viện Quốc hội
  - Ông Tổng Trưởng Quốc Phòng
  - Ông Tổng Trưởng Kinh Tế, và Tài chính
  - Ông Chủ nhiệm báo Con Ong (kính nhờ đăng tải và chuyển đạt.)

Kính thưa liệt Quý vị
 Chúng tôi ký tên dưới đây là Nguyễn Tấn Dũng, hiện phục vụ tại miền Trung, đại diện cho một số Quân Nhân có cấp bậc từ Binh nhì lên Trung sĩ, kính gửi lên liệt Quý vị những ý kiến thô sơ và những nguyện vọng thiết yếu như sau: Kính xin liệt Quý vị cứu xét và thỏa ứng cấp thời để làm dịu nỗi khổ đau của hàng vạn Quân nhân, công chức cấp bậc tương đối thấp kém đang phải gánh chịu.

Kể từ ngày Quý ông Kinh tế và Tài chính, ban hành Luật Song Hành, cùng với biện pháp Tăng lương cho hai giới Quân Công từ 11 đến 250% Hai giới chúng tôi cũng mừng thầm là được ơn mưa móc của chánh phủ, mỗi tháng được thêm vài ngàn hầu ngàn khoản gia đình đỡ phần eo hẹp. Nhưng sau bao ngày mong đợi thì hỡi ơi, từ B2 đến HSQ chúng tôi chỉ được tăng thêm vài trăm. Giới nghèo rách chúng tôi vẫn phải nghèo rách mãi, trong khi đó ở ngoài thị trường với biện pháp tăng lương, vật giá theo đà mà gia tăng một cách kinh khủng. Chúng tôi xin ghi lên đây vài món nhu yếu phẩm tăng giá từ 10 đến 750%.

Lúc chưa tăng lương

Gạo 46kg	: Giá chánh thức	1230đ
	: Giá chợ đen	2200đ
Đường cát	: 1 ký : chánh thức	45đ

Sau khi tăng lương

Gạo 46kg	: giá chánh thức	1746đ
	: Giá chợ đen	5125đ (tại Miền Trung)
Đường cát trắng 1kg	chánh thức	55đ00
Các vật dụng cần thiết khác	giá tăng từ	25 đến 700%

Trong khi đó lương được tăng: Một Hạ sĩ ĐPQ 1 vợ 4 con:

Khi chưa tăng lương	8500đ 1 tháng
Tăng lương	9360đ 1 tháng
Chi tăng	1860đ
Một Trung sĩ độc thân chỉ tăng	800đ
Lương một Thiệu úy độc thân:	
Lúc chưa tăng	8.000đ
Sau khi tăng lương	10.350đ
Tăng lên	2.350đ

Lỗi tăng lương như trên thật bất công. Giới ít lương, đồng con lại tăng ít, giới nhiều lương, có quyền hạn, lương nhiều, độc thân lại tăng lương nhiều. Chúng tôi xin nêu lên một biện pháp tăng lương như sau:

- Lương xin tăng:
- Tất cả các cấp, ngạch, từ cấp Tướng đến Binh nhì.
  - Từ công chức có ngạch cao nhất đến công chức có ngạch thấp nhất.
  - Mỗi khâu phần gạo 200đ, xin gia tăng 500đ cho 1 đầu người.
  - Tăng phụ cấp đặc biệt do Cựu Thủ tướng Trần văn Hương ký 1000đ lên 3000đ.
  - Xin hủy bỏ Nghị định số 915 do Thủ tướng Trần thiện Khiêm ký ngày 3-10-1970.

Với những ước vọng chính đáng ghi trên, chúng tôi đạo đạt lên liệt Quý vị, kính xin Quý vị cấp thời can thiệp, xin chánh phủ thỏa mãn hầu giúp đỡ cho hai giới chúng tôi đỡ phần rách rưới, và san bằng bất công trong xã hội. Chúng tôi xin thành kính biết ơn liệt Quý vị.

Làm tại KBC 4.029 ngày 15-11-1970
 Đại diện cho Quân nhân miền Trung

VỤ PHẠM VĂN LƯƠNG CÓ PHẢI LÀ MỘT MÀN DÀN CẢNH?

Một trong những hậu quả của sự lưỡng gạc, là làm cho kẻ bị lưỡng gạc ngày càng đa nghi. Dân tộc Việt Nam, suốt 30 năm qua đã liên tiếp bị lưỡng gạc, bị Tây lưỡng gạc, Nhật lưỡng gạc, Cộng sản lưỡng gạc, rồi đến "đồng minh" lưỡng gạc v.v... Cả một chuỗi năm tháng bị lưỡng gạc kể trên khiến người Việt Nam hiện nay là những người vô cùng đa nghi. Đến nỗi, cách đây hai năm, ông nghị thăng lợi kiêm ngoại trưởng đã phải than dân VN đa nghi hơn Tào Tháo.

Vì đa nghi, nên bây giờ, bất cứ một việc làm đáng chú ý nào, dù của chính quyền hay tư nhân, cũng đều bị nghi ngờ, gán cho những mục tiêu khác hẳn với những mục tiêu chính thức được công bố!

Vì dụ, vụ y sĩ Thiệu Tá Phạm Văn Lương mới rút chốt lựu đạn ngòi tuyệt thực ở Hạ Viện, đòi được gặp T.T. Thiệu, yêu cầu xử tử 4 ông Tướng tham nhũng. Vụ này theo những mục tiêu chính thức được công bố, chỉ là việc làm của một người quá uất ức trước nạn tham nhũng hoành hành, đã phải liều chết, bất chấp quân kỷ, bất chấp các nhân viên công lực, vùng lên cảnh tỉnh những người có trách nhiệm diệt tham nhũng để làm sạch chế độ. Theo nhận xét của đa số, cuộc "nổi loạn" của Hà Thúc Nhơn cũng như hành vi "vùng dậy" của Phạm Văn Lương tuy là những hành vi phạm pháp, nhưng là những việc làm bất đắc dĩ đầy quả cảm đáng kính phục. Nổi loạn là phạm pháp, tham nhũng cũng phạm pháp. Khi luật pháp không đủ khả năng diệt tham nhũng, để tham nhũng lộng hành, đây người dân đến chỗ phải nổi loạn để chống lại, thì sự nổi loạn đó không phải là không có lý do.

Tuy nhiên, như đã nói ở trên, vì dân bây giờ quá đa nghi, nên việc làm của Y sĩ Thiệu Tá Phạm Văn Lương không thoát khỏi bị nhìn dưới một băng kính khác.

Về phía chính quyền, bao giờ cũng chọn giải pháp dễ dãi nhất. Mà giải pháp dễ dãi nhất được người ta dành cho đối phương từ 1945 đến nay, là... chụp mũ. Sau năm 1945, muốn giết ai, bọn Cộng sản chỉ việc chụp lên đầu người đó cái mũ "Việt gian". Dưới thời Đế Nhất Cộng Hòa, muốn diệt ai, chỉ việc chụp cho người đó cái mũ Cộng sản. Sau biến cố 1-11-63 muốn trả thù ai, chỉ việc chụp cho người đó cái mũ "Cần lao". Bây giờ, chiếc mũ Cộng sản vẫn thịnh hành được xài.

Sau vụ Phạm Văn Lương một nguồn tin từ Phủ Thủ Tướng được tung ra, nói rằng Cộng sản đang phát động một phong trào tố cáo các viên chức chánh quyền để gây bất mãn trong dân

chúng, và bôi bấn chế độ. Sự thật âm mưu trên của Cộng sản có thật, đã được thông báo cho các Dân Biểu Nghị sĩ từ lâu rồi. Nhưng sau vụ Phạm Văn Lương mới tung nguồn tin này ra, thì sự trùng hợp về thời gian có một ý nghĩa đặc biệt, vì nó muốn cho người ta hiểu rằng: hãy coi chừng, tố tham nhũng kiểu Phạm Văn Lương rất có thể nằm trong sách lược của C.S hoặc PVL là "tay sai CS"! Trong khi ấy, phía dư luận dân chúng cũng có những tin đồn.

Có người cho rằng, vụ Phạm Văn Lương là một màn dàn cảnh. Kẻ thì cho rằng đạo diễn là Tổng Thống, để lấy cơ hội chặt vai ông Tướng. Kẻ khác cho rằng người dàn cảnh là Phó Tổng Thống, để gây một tiếng vang nhằm mục tiêu tranh cử.

Có dư luận khác cho rằng Phạm Văn Lương làm như vậy để gây tiếng vang, rồi mấy tháng nữa ra tranh cử dân biểu.

Toàn là những tin đồn, những giả thuyết mà đảng nào cũng có về giật gân.

Nhưng người ta khó có thể tin những giả thuyết trên.

Trước hết, cần bác bỏ ngay cái mũ Cộng sản, vì gia đình Phạm Văn Lương có nhiều người là nạn nhân của Cộng sản, mẹ Lương bị Cộng sản chặt tay... giả thuyết cho là một vụ dàn cảnh do Tổng thống đạo diễn, cũng không đứng vững, vì Tổng thống có quyền nhất nước, muốn chặt ông Tướng nào thì chặt. Đâu đến nỗi phải dùng một ông tá diễn xuất để chặt tướng, hơn nữa dàn cảnh như vậy đâu có hay ho gì.

Cho rằng người dàn cảnh là P.T. Kỳ, cũng khó đúng, vì Phó T.T. đã tuyên bố với báo chí, một là năm tới ông vẫn ứng cử với TT Thiệu, hai là ông sẽ về quân đội, chứ không ứng cử T.T. vậy làm gì có vụ tranh cử, giả thuyết có thể tin được nhất, là y sĩ Lương sẽ ứng cử dân biểu vào tháng 9 tới. Nhưng nếu ông Lương làm như vậy, thì sẽ tiêu tan sự nghiệp luận. Ông ta đã rút chốt lựu đạn, dọa tự sát, mà mấy tháng nữa ra ứng cử, thì ai cũng cho rằng đó là một trò bịp, vì ngay khi dọa tự sát đã biết chắc rằng mình cần sống để... ứng cử.

Như thế, hãy cứ coi các giả thuyết trên đều vô căn cứ, và như vậy, hành động liều lĩnh của các Y sĩ Thiệu Tá Hà Thúc Nhơn và Nguyễn Văn Lương đều nhằm mục tiêu diệt trừ tham nhũng. Khi đã coi hành động của ông Lương là một việc làm đứng đắn, không phải dàn cảnh, hay do một hậu ý nào khác, thì vấn đề đặt ra là mấy ông Tướng mà Y sĩ Lương đòi Tổng Thống xử tử có

tham nhũng thật không?

Y sĩ Lương chưa đưa ra những bằng chứng cụ thể. Còn Tổng Thống thì đòi trưng bằng chứng.

Có thể xuất trình được bằng chứng tố Tướng tham nhũng không? Chắc chắn là không.

Vì bằng chứng bút lục, thì đã là Tướng tham nhũng, ắt phải vô cùng khôn khéo, không bao giờ để lại vết tích tham nhũng trong hồ sơ.

Bằng chứng do nhân chứng cung cấp, cũng không thể có. Vì tổ một tên du đảng, một vòng pháp luật, còn có thể bị trả thù, thì ai dám làm nhân chứng tố Tướng đang cầm quyền.

Cuối cùng, chỉ còn những bằng chứng về tâm lý. Những "bằng chứng bằng bạc trong dân chúng", những lời

đồn đại, những bằng chứng chỉ "cảm thấy, chứ không thấy rõ."

Cho nên, Tổng Thống đòi Thiệu Tá Lương trưng bằng chứng, là điều không thực tế. Vụ Phạm Văn Lương đưa đến một hậu quả rất tế nhị, mà chính Tổng Thống phải giải quyết.

— Một đảng là các Tướng đã bị tố đích danh về tội tham nhũng, danh dự và uy tín đã bị xúc phạm.

— Một đảng khó xuất trình được những bằng chứng cụ thể chứng tỏ mấy ông Tướng lớn quả thật có tham nhũng.

Tổng Thống Thiệu không nên ngồi đợi bằng chứng. Tổng Thống là nhà lãnh đạo, các Tướng bị tố dưới quyền ông. Ngày xưa Đức Khổng Tử đã nói về thuật lãnh đạo: thấy người thì phải biết, biết người thì phải tin dùng. Hơn ai hết, nếu xứng đáng là một người lãnh đạo, Tổng Thống phải

biết rõ các Tướng bị tố có lỗi thật, hay bị oan. Nếu Tổng Thống thấy những lời tố cáo các Tướng đúng sự thật, thì ông phải hành động ngay, không phải mang mấy Tướng ra chém ngay như đòi hỏi của Y Sĩ Lương, nhưng ít nhất là thay thế ngay, để chịu cuộc điều tra.

Ngược lại, nếu Tổng Thống biết chắc các Tướng bị tố oan, thì ông hãy mang danh dự Tổng Thống ra mà bảo đảm trước dân chúng rằng các Tướng bị oan, để bảo vệ danh dự của những công sự viên bị tố. Chứ không thể hành động một cách tiêu cực: ngồi đợi bằng chứng, để thời gian làm nhạt dần nội vụ, rồi đầu lại vào đấy.

Tất nhiên, nếu các Tướng tham nhũng thật mà Tổng Thống lại danh dự ra mà bảo đảm, thì Tổng Thống sẽ lãnh tù.

Ngồi rù gãi hàng giải lẩn tẩn
Trần Văn Hương

Kiểm kê

Từ vài tuần nay, dư luận bàn tán nhiều về chiến dịch kiểm kê thuế vụ mới được phát động, coi như việc thi hành một quốc sách. Chiến dịch này cho người tới từng nhà dân chúng để bắt trả lời những câu hỏi liên quan đến tài sản. Người dân phải trả lời hàng trăm câu hỏi, vào trong một tập giấy tới 11 trang.

Trên nguyên tắc, nhân viên chiến dịch kiểm kê chỉ tới nhà dân phát phiếu cho dân trả lời, rồi thu phiếu về. Nhưng đồng bào than phiền, nhất là ở Gia Định, nhân viên kiểm kê đã xông vào nhà dân, hỏi vặn tỉ mỉ về các loại đồ dùng, kiểu như "đo lường nước mắm, ngâm củ dưa hành".

Có nhiều người đã thắc mắc: có luật lệ nào buộc người dân phải trả lời những câu hỏi do các toán kiểm kê đưa đến không? dư luận đặt thắc mắc, nhưng nhà nước vẫn chưa chịu trả lời rõ là việc kiểm kê được thi hành theo luật nào, ban hành bao giờ, và người dân từ chối trả lời có bị tội gì không.

Trên nguyên tắc, khi nhà nước chưa cho biết rõ luật nào bắt dân phải trả lời tất cả những câu hỏi của chiến dịch kiểm kê, thì dân có quyền từ chối trả lời.

Thịt chó

Có lẽ, lần đầu tiên vấn đề thịt chó đã được đem ra bàn tại Hội Nghị Đô Thành.

Có mấy ông nghị đặt vấn đề: Sở vệ sinh có kiểm soát thịt chó như kiểm soát thịt heo thịt bò để bảo đảm vệ sinh cho giới tiêu thụ không? Vấn đề đặt ra khá hợp lý, bởi hiện nay, các tiệm bán thịt chó mọc lên khá nhiều, với những bằng hiệu rất bay bướm như "sống trên đời", "cây còn", "Hạ cò Tây" v.v... Nhưng loại thực phẩm

này chưa được sở vệ sinh kiểm soát, lỡ nhà hàng làm thịt chó đại, chó chết bán cho khách thì sao?

Theo sở vệ sinh, thì không ai chính thức xin phép giết chó và bán thịt chó, nên không kiểm soát được.

Trả lời như vậy là ầu. Bởi vì, nhiệm vụ kiểm soát, thì bố buộc phải kiểm soát, dù món hàng nguy trang dưới bất cứ cái gì. Đề dân "hạ cò" qua mặt là bất lực.

Mấy ông vệ sinh này đáng nhốt vào xe bắt chó.

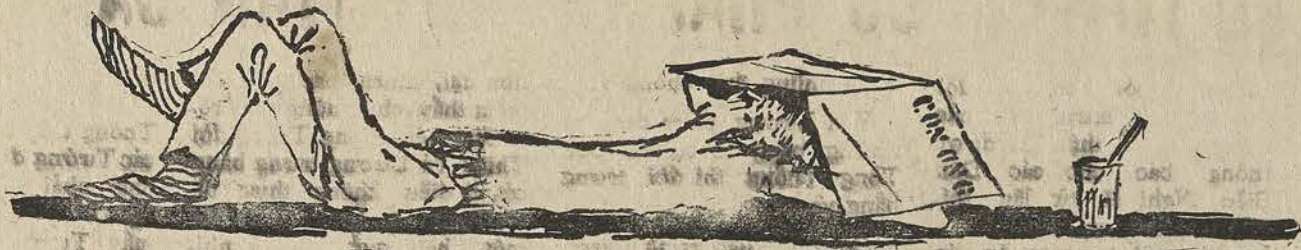
Vô trách nhiệm

Tuần trước, Con Ong đã có bài viết về thái độ của Bộ Xã hội đối với làng cô nhi Long Thành. Tổng trưởng tuyên bố những điều báo chí nói về làng cô nhi phần nhiều đúng, và ông "còn biết nhiều hơn nữa", nhưng ông bảo để "thùng thăng" rồi hãy giải quyết. Đó là thái độ vô trách nhiệm đối với mạng sống của hàng ngàn thiếu nhi xấu số.

Hôm vừa qua, Dân Quân Trị làng cô nhi đặt giấy mời báo chí tham dự một cuộc họp báo, nhân dịp có phu nhân của Tổng thống tới thăm làng. Khi báo chí tới, chẳng thấy Phu Nhân Tổng Thống đâu, và đã được dự một cuộc họp báo lạ lùng nhất thế giới, bởi vị người chủ tọa cuộc họp báo đã "tĩnh Khâu", ngồi cầm như hén, để cho mấy tên nhóc tác oai tác quái, làm hỗn với Thứ Trưởng Xã hội và báo chí.

Kinh nghiệm cuộc họp báo kể trên càng chứng tỏ Ban Quản Trị làng cô nhi Long Thành là một sự lem nhem.

Ấy thế mà Bộ xã hội vẫn tiếp tục làm ngơ để mạng sống và tương lai của hàng ngàn trẻ em trong tay bọn lem nhem đó.

Cả kê dê ngỗng

Tổ tham nhũng

Trong tuần này, việc làm sôi nổi dư luận nhất, là vụ y sĩ Thiếu Tá Phạm Văn Lương.

Câu chuyện mới bắt đầu, bao giờ cũng chỉ là chuyện nhỏ. Thi bao giờ mà chẳng vậy. Từ một chuyện nhỏ để bắt đầu nở thành một chuyện lớn. Tất cả chỉ giống như một đám cháy. Mới đầu, chỉ là một đóm lửa, rồi sau mới thành một biển lửa. Chuyện của Y sĩ Thiếu Tá Phạm Văn Lương, khởi sự từ buổi nói chuyện, nhân một trăm ngày của Hà Thúc Nhơn. Phạm Văn Lương, người bạn thân nhất của Hà Thúc Nhơn, đã nói chuyện với chừng một trăm thính giả, về cuộc đời của người đã chết. Nhưng Đảng Dùi Cui và Đảng Ka Ki đã can thiệp, đòi xuất trình giấy phép và đòi giải tán. Máu hùng của Phạm Văn Lương chợt nổi dậy. Anh cầm bốn trái lựu đạn, trong đó có một trái đã mở chốt sẵn, được một dân biểu chở xe lên Hạ Viện. Anh ôm trái lựu đạn, ngồi tuyệt thực ở đây. Anh tổ tham nhũng và đòi gặp mặt Người đứng đầu cả Nước.

Anh đã đưa ra bốn điều tiên quyết, đòi hỏi Người đứng đầu cả Nước phải thực thi.

— Xử tử bốn tướng lãnh «nổi tiếng» về tham nhũng. Giống như tuần báo D.H. trước đây, đã đặt một câu đồng dao cho bốn tướng sạch, Phạm Văn Lương cũng đặt thành một câu, gồm cả bốn tướng cho gọn. «Nhất Trí, nhì Quang, tam Lan, tứ Quảng». Không hiểu sao, câu đồng dao về bốn tướng sạch và bốn tướng bẩn, đều cùng một dấu, nên theo luật bằng trắc, không thể thành một về xuất và một về đối.

Tiếp theo bốn ông Tướng, Phạm Văn Lương tổ thêm một ông dân biểu buôn lậu tiền và một người đẹp của hãng con Rồng Lộn, có một thành tích rất đúng luật, vì đã được quan Thượng Thư Bộ Hình tuyên dương trên Đài Ti Vi Giao Chỉ.

— Điều thứ hai mà anh đòi hỏi là trừng trị các viên chức thiếu trách nhiệm trong vụ Hà Thúc Nhơn. Trong số này, có ông Tướng Tu Bip, ông quan Năm Chánh Đảng Luật Nhà Bình và một quan Năm, cựu đầu tình.

— Điều thứ ba là mời những người sạch cộng tác với chính quyền, thay những phần tử bẩn. Hỏi những người sạch là ai, thì được anh trả lời, cũng với một câu đồng dao đã cũ. «Nhất Thắng, nhì Chính, tam Thanh, tứ Trường». Tướng Thanh đã đền nợ nước, vậy tướng lãnh xứ này, chỉ còn được có ba người sạch. Cái ghé ba chân, e rằng khó đứng vững.

— Điều thứ tư là phải dựa vào thể nhân dân, không nên dựa vào thể ngoại bang.

Mới nghe bốn điều đòi hỏi, tưởng rằng dễ thực thi, không ngờ rằng rất khó. Bốn ông Tướng được Phạm Văn Lương ầu yếm đặt vào danh sách tham nhũng, có Tướng Quang, hiện là Phụ Tá đặc trách về An Ninh của Người đứng đầu cả Nước. Chức phụ Tá đó, tướng Quang đã làm, từ ngày rời khỏi Tây Đò, nghĩa là đã mấy năm nay rồi... Thân cận với nhau đã mấy năm, đâu có dễ gì gạt bỏ được nhau. Chính Phạm Văn Lương, sau khi nói chuyện xong với Người, đã mở một cuộc họp báo kiểu mini, để tuyên bố rằng Người đã cố tình che chở cho các vị tướng lãnh, mà Phạm Văn Lương đã tố là tham nhũng.

Theo lời thuật lại của Phạm Văn Lương (tôi xin lỗi vì chữ y sĩ Thiếu Tá kèm với tên anh, nó dài quá, nên cắt bớt, hơn nữa, khi gọi tên một người trông không, là đã tỏ ra một sự kính trọng đặc biệt) thì Người đứng đầu cả Nước đã cố tình làm luật sư biện hộ cho bốn ông Tướng. Người đã đòi Phạm Văn Lương phải trưng ra bằng cứ. Anh đã trả lời:

— Tài sản của bốn ông Tướng đó là một bằng cứ. Với số lương của một ông Tướng, không thể nào có được một tài sản kèch sù như vậy được. Vậy chỉ có tham nhũng thì mới giàu. Sự giàu có là một bằng chứng của tham nhũng.

Người đã biện hộ:

— Tài sản đó, có thể do ông cha để lại. Cũng có thể do vợ các ông ta, đã chịu khó buôn bán tần tảo, để có được sự giàu có như vậy...

Khi mà đã cố tình che chở, thì ai cũng phải đành... chịu. Như thế là một điều kiện đòi hỏi, đã gần như thất bại. Nhưng còn nước, vẫn còn tát. Anh được phép về Đà Nẵng, thu thập tài liệu, để có thể làm một phát thứ hai ngoạn mục hơn.

Còn việc anh đòi xử tử ông Dân Biểu Nguyễn Văn Chính, thì cũng hơi quá. Số tiền mà Dân Biểu Chính mang ra ngoại quốc, nào đã thấm vào đâu, với số tiền mà sĩ quan phát ngân, mỗi kỳ phát lương, mang sang phát cho chiến sĩ ta đang chiến đấu bên xứ Chùa Tháp. Đảng nào thì cũng là mang nội tệ xuất ngoại. Nhưng ông sĩ quan phát ngân lại còn được cả lính đi hộ tống, đi và về có sự vụ lệnh một cách «danh chính ngôn thuận».

Còn người đẹp Lữ Văn của hãng con Rồng Lộn? Hãng này có rất nhiều chuyện lem nhem, nên chuyện của Lữ Văn chỉ là một giọt nước thêm vào ly nước đã đầy. Lữ Văn không phải là công chức, vì hãng Rồng Lộn là một xí nghiệp nặng chất nguy trang, có thể được coi như một xí nghiệp tư. Vậy Lữ Văn là một người dân thường. Dù có phạm tội buôn lậu thật chẳng nữa, ít có luật pháp nước nào lại xử tử một công dân phạm tội... buôn lậu. Chỉ có phạt tiền và tù.

Nhưng riêng tôi, tôi hiểu rõ thâm ý của anh.

— Tổ vài ông Tướng tham nhũng để đánh vào hành pháp, vì đã dung túng cho một số người bẩn, làm lớn.

— Tổ Dân Biểu Nguyễn Văn Chính để đánh vào lập pháp, để nói cho thiên hạ biết rằng trong tòa nhà quốc hội, có rất nhiều đáng lem nhem, lợi dụng công xuất để buôn lậu.

— Tổ người đẹp Lữ Văn của hãng Con Rồng Lộn để đánh vào Tư Pháp, vì tội trạng của cô Lữ Văn rành rành ra đó, mà quan Thượng Thư Bộ Hình lại còn lên Tivi, dùng xà bông và thuốc tẩy, tắm cho cô Lữ Văn thật sạch sẽ. Hơn nữa, trong vụ này còn có ông Chương Lý Trần Văn Thuận, đi làm chỉ điểm bắt hàng lậu.

Phạm Văn Lương đòi xử tử sáu người đó, tức là đã đòi xử cả ba thể chân vạc của dân chủ là hành pháp, lập pháp và tư pháp. Cuối cùng, anh đã bám vào một thứ để tư quyền không được công nhận, là báo chí. Anh đã nhờ báo chí bảo vệ cho anh, vì cả ba cái quyền kia đã bị anh... xử tử rồi.

Ba điều kiện sau, tôi chắc rằng Phạm

Văn Lương chỉ nêu ra để bỏ tức thể m cho điều thứ nhất, vì điều đó mới là điều chính yếu. Ba điều ấy, có lẽ một khuyến cáo của Đảng Hà Thúc Nhơn, thì có lẽ đúng hơn.

Đảng Hà Thúc Nhơn là một Viện Giám Sát tư nhân. Ngay từ ngày đầu mới thành lập đảng này, tôi không phản đối, mà cũng không tán thành. Lý do mà tôi nêu ra, cũng giống như ý kiến của anh Tú Gàn bên Nhật Báo H.B. vậy xin chép lại trang tạp ghi của Tú Gàn.

«Về phương diện pháp lý, Viện Giám Sát tư có thể coi như một tổ chức bất hợp pháp, vì luật lệ không cho phép tư nhân làm công việc đó.

Về phương tiện thực tế, Viện Giám Sát tư dùng phương tiện đầu để hành động?... Thí dụ như có người cung cấp cho nhóm biết rằng, hãng E Giao Chỉ có một tổ chức buôn lậu bạc Việt Nam. Trong chuyến bay ngày 20-12-1970 tới đây, sẽ chuyển qua Hồng Kông hai trăm triệu. Dù được tin điệp chỉ là số tiền được để tại nhà số mấy, đường nọ, rồi sẽ được chuyển ra phi trường bằng xe VA... Nhóm sẽ làm sao để bắt?... Nhóm không có quyền vào nhà tư nhân để khám xét. Nhóm không có quyền chặn xe đang chạy để bắt. Khi xe lọt được vào phi trường, nhóm không có quyền đuổi theo vào khu vực cấm...

Nhóm sẽ báo tin cho Nhà Chức Trách để bắt?... Nếu chỉ làm được có thế, thì không cần phải tổ chức Nhóm hay Đảng gì lôi thôi. Một cá nhân cũng có thể làm được.

Trong trường hợp nhận được tài liệu tố ông lớn tham nhũng cũng thế. Trước khi công bố, nhóm phải kiểm soát lại. Muốn kiểm soát, nhóm phải khám xét sổ sách của cơ quan. Nhưng nhóm không có quyền xét sổ sách của ai, nên không có cách gì để kiểm soát lại. Nếu nhóm chưa kiểm chứng được mà công bố, nhóm có thể bị lừa. Bọn tham nhũng có thể làm tài liệu giả, cung cấp cho nhóm, để mượn bàn tay nhóm thanh toán đối thủ. Như vậy, thay vì bài trừ tham nhũng, nhóm lại tiếp tay với tham nhũng.»

Trên đây là ý kiến của anh Tú Gàn. Nhưng với hành động của Phạm Văn Lương vừa rồi, riêng tôi, tôi vẫn kính phục. Anh đã dám làm một công việc mà kẻ khác không dám làm. Anh lại là một quân nhân. Con ngoáo ộp «quân kỷ», lúc nào cũng như dợ móng vuốt ra dọa nạt. Chọc vào một ông Tướng đã là một sự can đảm. Làm một hơi những bốn ông một lượt, Phạm Văn Lương đã có một can đảm ghê gớm. Hơn nữa, anh đã có vợ và một lũ con, và khởi đầu từ số không để đi tới một địa vị khá trong xã hội. Hành động liều lĩnh ấy, đã biến anh từ một người thường, bưng lên thành một kẻ phi thường.

Nhưng dù thành công hay thất bại, tương lai Phạm Văn Lương chắc sẽ sáng sủa. Ít ra, cũng còn hơn bây giờ...

Báo Mẹ

□ BÁO MẸ

Chỉ còn mong nhà nước một phát

Hầu mọi người còn nhớ vụ thảm sát tập thể ở Mỹ Lai đạo nào, do một nhóm quân nhân khát máu người Mẽo chủ xướng, đã khiến cả thế giới kinh tởm. Dự luận đều lên án gắt gao tội ác tày trời có một không hai đó. Kết quả tên trung úy «cả Lây», người đầu tiên vụ thảm sát bị đưa ra tòa «một cách tho thới hân hoan».

Bọn khát máu giết hàng trăm mạng gồm trẻ em và bà lão vô tội, khi ra tòa lại y như đi dạo chơi sở thú, đã «làm gương» cho một số lính mất dạy ở Giao Chỉ, tiếp tục theo vết chân «đàn anh».

Khoảng mấy tháng gần đây, riêng về cái mục xe của người Đồng Minh cán chết người vì «hưng ý» thì đã quá nhảm. Nó xảy ra nhiều đến độ dân mình vẫn cần lưỡi cho là «sợ ý». Có lẽ, cán chết người vẫn không hứng thú, nên bày thêm một trò chơi mới là «Bắn», hết lần rồi «hiếp». Thấy dân mình phản ứng mà chẳng đi đến đâu, lại đến cái anh lính của giòng họ «phác» xừ củ sấm, cũng «noi gương» rất ra trò.

Tội ác của họ báo chí đã đăng tải nhiều, bọn C.O không đủ giấy để có thể đăng lại. Một điều phải xảy đến, như một giọt nước rơi vào ly nước vốn đã đầy tất nhiên sẽ tràn ngoài. Và mấy hôm gần đây anh em sinh viên đã làm gì mọi người đều biết.

Duy có một điều, nếu nhà nước quyết tâm chống cộng, hẳn không thể nào không đứng về phía nhân dân. Hành động «tiếp tay» với Cộng sản rất vô tình của bọn lính đồng minh chắc chắn sẽ bội phần phá hoại cuộc chiến đấu của nhân dân ta trong mấy chục niên nay. Vậy nhà nước còn chờ gì nữa, còn hơn là lại nhảiv với mở ào tưởng «đừng làm cho Mẽo nó buồn».

Lại ngó ngàng

Tưởng rằng ở Giao Chỉ ta chỉ có mỗi cụ già làm cầm (ấy làm cầm thế mà chết voi đầy bàn con a!) tuyên bố rất thờ than rằng: «đừng làm cho Mẽo nó buồn». Thế mà, mới đây, lại một vị ngó ngàng đứng đầu một bộ cũng ngó ngàng nốt, tuyên bố rằng cũng đừng làm cho Mẽo nó buồn.

Sau vụ bạo động của anh em sinh viên ở ĐHX Minh Mạng, phản đối ngoại nhân đã chà đạp lên danh dự và coi rẻ mạng sống dân Giao Chỉ. Ngoại Trưởng bộ Ngó Ngàng đã than thở thêm rằng: «Ai làm lỗi thì nên đã kích cả nhân người đó, đốt hình tống tống Nixon là động chạm đến tình hữu nghị quá khăng khít bao lâu nay».

Ồ hay nhỉ! Con hàng xóm mất dạy thì phải mánh bớ nó! Bớ nó đề ra nó thì dạy dỗ nó chứ. Chứ ai lại đi đánh một đứa con nít để mang tiếng chết. Bây giờ Bớ nó ở xa, mánh không được, trong cơn tức khí, chuyện đốt hình nộm thiết tưởng vẫn còn quá nhẹ, không đáng để cụ ngoại Ngó Ngàng phải lấy làm buồn.

Chả trách nền ngoại giao Giao Chỉ ta bấy lâu nay được Mẽo nó o bế kỹ quá.

Một tệ đoan cần bài trừ

Hàng năm cứ mỗi độ «nàng xuân hơ hớ» trở về, sự báo hiệu đầu tiên đến với nhỡn quang mọi người là canh bạc. Canh bạc từ nhỏ chí lớn được bày ra khắp nơi, từ ngõ hẻm sinh lý toàn kit chó, cho đến đại lộ thành thang những người.

Bên vỉa hè rầm rập những người, bên xe đồ xuôi ngược tứ phương có ít nhất từ 10 đến 20 đám bạc trở lên. Những đám bạc ở đây được những tay tổ bịp rất cừ khôi.

Một hình thức bịp ngon lành nhất, mớ tụi thiên hạ một cách dễ dàng nhất là tráo bài ba lá. Chúng mớm bời những tay đàn em giả khách hàng đặt từng chục ngàn, từng vòng vàng. Dĩ nhiên bọn khách giả này thắng lớn chứ không thua. Tưởng ngon lành khách thật cứ như thế «dàng» tiền cho bọn chúng. Kết quả tán gia bại sản lúc nào không hay.

Những canh bạc bịp này xảy ra khắp nơi, cũng như một địa danh ở miền Trung một dân biểu nhờ sống bằng tráo bài bịp, mà thoát kiếp sâu bọ để nghênh ngang lên làm chính khứa. Một thứ chính khứa lý tưởng chỉ... chuyên khảo cò.

Đề dọn dẹp cho cái tết sắp tới được sạch sẽ, bọn C.O. Xin nhắc thủ lãnh đảng «ban dân» hãy ra tay ngay từ bây giờ. Còn tiền tiêu tết hay không là ở sự hành hiệp của thủ lãnh đấy nhé!

Đĩa Ngựa Mòn

Tiền phương

Sau phùa lèo lái con thuyền Đại Đoàn Kết, để nhờ chiếc thuyền đó đưa vào bến Thượng, nhưng chẳng may cho Hiến Béo nửa đường bị rớt (3 năm) Hiến Béo lại qui tụ tái ứng bán phần Thượng viện cũng lại bị đi đong nốt.

Tu y thế Hiến Béo cũng chưa đến nỗi nào thất vọng vì còn đóng vai một lãnh tụ Đại Đoàn Kết có chân trong Mặt Trận Q.G.D.C.X.H do Tổng Thống Thiệu làm chủ tịch. Sau một thời gian hoạt động Mặt Trận này chẳng đi đến đâu cả lúc đã biết rõ chân tướng các nhà lãnh tụ hữu danh vô thực TT bèn cho đi (giải tán) một số lãnh tụ thường ba hoa con chích chòe vẫn thường khoe và dọa sắp làm lớn bèn lặn tò rút vào vòng bí mật để rồi lại chờ đợi một buổi đẹp trời nào đó có dịp lại xuất đầu lộ diện. Riêng chỉ có một mình Hiến Béo không coi cuộc đời chính trị chính em của mình như đã bóng xế chiều hôm như mấy đàn anh.

Thừa cơ ứng biến, Hiến Béo không bỏ lỡ dịp ngàn năm một thừa, dự đồ số chính khứa thời cơ

đứng chung vào một liên minh mới. Liên minh này dĩ nhiên sẽ do Hiến Béo làm chủ tịch.

Đề tránh tai tiếng hám danh thủ phạm, Hiến Béo cười hề hề trước nhà báo rằng đây chỉ là «Câu Lạc Bộ» của những chính trị gia thời. «Câu Lạc Bộ» này là nơi xả hơi dành cho những chính khứa hệt, nơi giải trí với 1001 trò chơi giải trí lành mạnh. Còn ngoài ra không một âm mưu đen tối gì ráo trọi.

Hỡi quá! làm chính trị ở cái xứ này phải lập một «Câu Lạc Bộ Chính Trị» thì đủ thấy. Từ bé chí lớn, từ cơ xã đến Trung Ương, hề cái gì có Bàu tức là được xem như làm chính trị rồi. Lập Câu Lạc Bộ quả nhiên Hiến Béo đã tiên phuông cho nền chính trị thế giới rồi đó.

Vấn cứng đầu, cứng cổ

Tưởng sau màn «tổng công kích» của học sinh đối với chủ trường Trung Học Hưng Đạo, phản đối ban GD trường tăng học phí, được mô tả sự thiệt hại lên đến gần bạc tệ.

Dầu bị thiệt hại nặng nề như vậy, chủ trường vươn cằm thấy sợi lông chân vẫn chưa bị sứt mẻ. Sự việc này nêu gương sáng cho một số chủ trường khác, ngoan cố và cương quyết thu thêm mỗi đầu học sinh 50 đồng. Quyết định như vậy, chẳng khác nào thách đố đấm học trò... một lần tổng công kích chứ trăm lần ông cũng dèch sợ!

Song song với quyết tâm moi cho kỳ được 50 đồng của học sinh, B.G.Đ trường cũng quyết tâm chưa chịu tăng lương cho giáo chức, khiến giáo chức nổi sùng dọa sẽ đưa ra một chiêu tranh đấu mới nữa.

Qua sự việc «vững như vách sắt trường tiền bạc» kia đủ biết qua bao năm nay, bọn chủ trường nó giàu đến như thế nào! Thế nhưng, trên cái cõi đời này cái bọn càng giàu lại càng bần. Tăng lương cho giáo chức đáng lý ra phải được xem như «đền ơn», lại đi moi tiền của học trò. Xem ra không đẹp chút nào.

Bọn C.O. đành giờ hai tay lên trời bái phục các cụ đi ạ!

Ai bảo đàn bà ngu

Đàn bà để có mấy tay? Nếu không thì tại sao nền chính trị Giao Chỉ có mấy nữ chính khứa làm sôi động cả nước.

Mới đây Bà Dân Biểu nín để lại hùng hồn đòi thành lập cho bằng được pháp trường để bắn bỏ những con yêu râu xanh, đang càng lúc càng lộng hành dữ dội. Qua khí thế quá mạnh mẽ người ta hiểu rằng, mới đây có một báo đã tố bà đã bị «hiếp dâm» bởi một tên hề. Bị tố như vậy, bà tức anh ách dọa sẽ kiện anh nhà báo nọ ra tòa về tội vu cáo không chứng bằng cứ. Mọi người đều khoái và chờ đợi Bà Dân Biểu tố nhà báo nọ ra tòa để được xem anh nhà báo nọ chường bằng cứ cũng như hình ảnh rất mê ly nấp dẫn.

Rút cục, có lẽ sợ thật nên bà không kiện anh nhà báo nọ ra tòa nữa, mà kiếm cách trả thù khác. Cách trả thù này là bắn bỏ ngay những đứa nào hiếp dâm vô tội vạ đàn bà con gái. Âm mưu này được coi như anh hề nọ không sớm thì muộn cũng sẽ bị bắn bẽ... bọng đé.

Đứng trước cảnh sẽ bị bắn bẽ... bọng đé, nghe đầu anh hề nọ đã đổi nghề làm hề để đi phương xa làm ăn rồi. Thôi nhé! thế cũng xong.

MAGNANTYL

THUỐC BỔ DƯỠNG TOÀN HẢO NHẤT

□ CƠ THỂ SUY NHƯỢC □ BIẾNG ĂN — CHÂM LỚN — GẦY ỐM
□ THỜI KỲ DƯỠNG BỆNH

Hộp 20 ống uống — Ống 60 viên bọc đường

VIỆN BÀO CHẾ SOLAC

ĐẠI LÝ ĐẠI ĐỘC QUYỀN O.P.V. 34, NGUYỄN HUỆ SAIGON

Nơi mua sắm LÝ TƯỞNG của các giới có đồng lương cố định:

Siêu Thị Nguyễn Du

ĐT: 92.343

42, Chu Mạnh Trinh

SAIGON

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

ĐA DANH cầm tròn

Gian lận

Chuyện gian lận bầu cử, hình như đã trở thành cái dớp rồi sao đó. Bọn C.O thấy có cuộc bầu cử nào mà sau đó không có tiếng lem nhem. Như trong cuộc bầu cử xã ấp diễn ra ngày 13-12 vừa qua, nhiều ông ứng cử viên có tí tâm huyết đã phải la làng và ức hộc máu mồm vì bị đối thủ gian lận một cách trắng trợn. Tại xã Tân Sơn Nhi những chuyện gian lận diễn ra tưng bừng náo nhiệt nhất. Nào là chuyện một người có tới 2, 3 thẻ cử tri. Nào là giấy tờ biên bản bị cạo sửa tùm lum tà la. Nào là thẻ cử tri tại ấp này «lạc» sang ấp khác, để những cử tri thuộc thành phần lưng lư con cá vàng, không tha thiết mấy với chuyện bầu bán, chán nản không muốn đi bầu. Kể tạo ra tình trạng này nhằm mục đích «hợp thức hóa» cho những cử tri nhà bỏ phiếu tới hai ba lần. Nào là tại phòng phiếu nhiều ứng cử viên bị chơi số có cớ phiếu...

Bọn C.O thấy rằng nếu tình trạng trên cứ tiếp tục bền bền qua hết cuộc bầu cử này đến cuộc bầu cử khác, thì chẳng sớm thì muộn người dân sẽ âm thầm tẩy chay những cuộc bầu cử. Đến lúc đó trò chơi dân chủ sẽ hết khứa và trở thành trò chơi vô duyên nhất.

Trí thức ngữ này, buồn thấy mẹ

Cũng trong cuộc bầu cử xã ấp vừa qua, người ta bàn tán không ít vì sự có mặt của hai ông trí thức khoa bảng cỡ bự. Đó là ông luật sư Cao Đức Thi và ông Bác Sĩ Đoàn Tất Tiên. Người ta bàn tán vì lẽ hai ông này không phải là người cư ngụ tại xã Tân Sơn Nhi trong thời gian luật định là 1 năm trở lên, mà sao vẫn được bầu đồng tuyên cử thông qua. Lẽ thứ hai là hai ông này đã đá văng lòng liêm sỉ tối thiểu của một trí thức, để đến ấp Tân Phú năn nỉ cha «trụ tri» ắp ban cho tí phép lãnh. Kết quả là hai ông này đã đắc cử chức vụ... ông Xã một cách vẻ vang. Lẽ thứ ba là không hiểu tại sao đường đường một đảng luật sư, bác sĩ mà ông Thi và ông Tiên lại phải có chạy... xuống cái chức ông xã hương thôn?

Theo bọn C.O thì một trăm phần trăm không phải những ông trí thức khoa bảng trên ra tranh chức ông xã vì vấn đề danh vọng, hay vấn đề muốn giúp dân giúp nước. Bọn C.O dám quả quyết như vậy vì nghĩ rằng danh vọng của các ông hiện to như cái met, không lẽ các ông còn ham thứ danh vọng nhỏ như cái trôn bát. Thêm nữa với bằng cấp to đồm như các ông, không lẽ các ông lại khiêm nhường đến độ chịu ngồi vào cái ghế «ngồi làng». Cứ đó mà suy ra, thì sẽ thấy rằng các ông trí thức khoa bảng ra tranh cử Hội Đồng Xã chẳng qua là *Nha Động Viên bảo phải làm thế...*

Cái dịch giết người

Vụ 3 SVHS bị bọn lính Mèo và lính Củ Sấm bắn giết một cách vô cớ đang bùng nổ lớn vì sự phản ứng của anh chị em SVHS Sài Gòn. Vụ này hiện còn nóng bỏng, thì lại xảy ra một vụ khác còn khủng khiếp hơn nữa. Theo bọn C.O được biết, thì mới đây tại Quận Vạn Ninh, tỉnh Khánh Hòa, 5 thường dân Việt Nam đã bị một bọn lính Củ Sấm thuộc sư đoàn Bạch Mã dẫn lên núi bắn chết. Bọn lính Củ Sấm khát máu trên đã dùng giấy mịn trói gô những nạn nhân như những con vật, rồi dùng súng M.16 phơ tạt tinh vào các nạn nhân. Sau khi thi hành xong thủ đoạn man rợ, bọn lính Củ Sấm khốn nạn kia còn không quên xẻo tai những nạn nhân đem về làm... kỷ niệm.

Một điều khôi hài là sau khi vụ thảm sát xảy ra, một ông quan Củ Sấm đã đến an ủi, chia buồn rồi «tặng» cho gia đình nạn nhân 1 tạ bột bắp Mèo và 30 xín Giao Chi. Trước khi ra về ông quan Củ Sấm này cũng không quên nói cho những gia đình nạn nhân biết rằng những người bị bắn chết đều là Vi-Xi cả.

Thật là mâu thuẫn đến độ trở trên. Nếu thật sự những nạn nhân bị bắn chết đều là Vi-Xi như ông quan Củ Sấm nói, thì việc gì phải đến an ủi, chia buồn với thân nhân «bạn Vi-Xi». Còn nếu những người bị bắn chết vô tội, thì vấn đề đâu có

đơn giản như một vài lời an ủi, một tạ bột bắp và 30 ngàn đồng bạc. Bọn C.O có bao giờ chủ trương bài ngoại, nhưng cực lực lên án hành động giết người vô cớ của những phân tử trong hàng ngũ lính Củ Sấm và lính Mèo. Giới hữu trách Việt Nam cũng như đồng minh phải có những hành động quyết liệt với bọn lính Mèo và Củ Sấm khát máu. Những cái gọi là *đáng tiếc* như vụ thảm sát Mỹ Lai, vụ lính Mèo hiếp chết người ở Bình Tuy, vụ một cô nữ sinh ở Ninh Hòa bị lính Củ Sấm hiếp tập thể rồi giết chết... vì không được làm sáng tỏ, nên «những chuyện đáng tiếc» khác mới tiếp tục xảy ra.

Trên danh nghĩa sự có mặt của quân đội đồng minh tại Anamta nhằm mục đích cao quý là sát cánh với nhau để chống lại sự xâm lăng của Cộng Sản để bảo vệ phần đất tự do này. Nếu những hành động giết người vô cớ như trên còn tiếp diễn, tất nhiên sẽ gặp phải phản ứng mạnh bạo từ phía nhân dân VN Địch hình là vụ SVHS đón đường đốt xe Mèo, hành hung lính Mèo và lính Củ Sấm. *Chuyện đáng tiếc* này mới thật sự đáng kể, vì chúng ta, những người quốc gia chống Cộng đến chiều, đã vô tình khoác tí chính nghĩa lên lá cờ «Chống Mỹ cứu nước» của mấy ông Mặt Trận Giải Rút.

Hai ông đều đúng

Trong vụ y sĩ thiếu tá Phạm Văn Lương đột ngột mang 4 quả nã vào Viện Tai Tiếng để đòi gặp tổng thống, «câu» tổng thống thẳng tay trừng trị bọn tham nhũng gốc... bọn C.O thấy có vài điều đáng nói. Về phía Phó Vương, khi nghe y sĩ thiếu tá Lương đòi trừng trị 4 ông Tướng, Phó Vương đã xuống một câu nghe buồn đứt ruột: «*Kề ra bốn ông Tướng vẫn còn ít*». Còn về phía tổng thống, thì tổng thống lại cho rằng những tài sản đồ sộ của những ông Tướng bị thiếu tá Lương tố cáo ăn bẩn, đều là do công lao làm ăn tần tảo của các Tướng Bà. Nói như vậy là tổng thống đã gián tiếp bảo rằng những ông Tướng bị tố bẩn, đều sạch cả.

Hai ông đều là nhân vật số 1, số 2 của nước Anamta, mà mỗi ông lại tuyên bố một cách, thì thẳng dân đen biết tin ai bây giờ. Phó Vương cũng nằm trong chân, Chánh Vương cũng nằm trong chân. Hòa cho nên hai người đều có đủ tư cách để đảm bảo nhận xét chân có rạn hay không. Bởi vậy cho nên khó có thể tin người này mà lại không tin người kia. Theo bọn C.O, thì chúng ta những thằng dân đen nên tin cả hai và tin mỗi người ở một khía cạnh khác. Với Phó Vương, ta tin rằng có rất nhiều *đứa ăn bẩn loại gốc*, vì không có thì tại sao quân ta đánh đâu thắng đó, mà đất nước này vườn cũ khốn khổ khốn nạn mãi. Còn với Chánh Vương, ta tin rằng không có những *đứa tham nhũng lớn*, vì nếu có, thì tại sao đến bây giờ chúng ta chưa mất nước vì bọn tham nhũng (những kẻ mà cả Chánh lẫn Phó Vương đều xác nhận là nguy hiểm hơn giặc Vem). Cứ tin như vậy là ổn nhất.

Anh nghị hòn này quá lăm rồi

Cuộc bầu bán vào Viện Tai Tiếng trong niên tới, tuy còn hơi xa, nhưng những kẻ ngấp nghé cái ghế ở Viện Tai Tiếng đã bắt đầu giờ những trò kiếm địa để có tiền tung ra mua phiếu. Tại Saigon các ông dân biểu đang rặn để ra cái luật bầu cử tổng thống, trong đó có một điều khoản mất dạy nhất là đòi mỗi ứng cử viên tổng thống phải «mua đủ» một xâu gồm 50 dân biểu nghị nghị. Các anh dân biểu để ra cái điều khoản trên không ngoài mục đích kiếm tiền để tranh cử với câu châm ngôn tân cổ giao duyên «*manh vì gạo, bạo vì tiền*». *Đứa nào có tí và khỏe gian lận, thì đứa ấy ăn*».

Nhiều anh nghị hòn cũng có hướng đi lên qua giặc mòng dân biểu, nên cũng đã chịu khó áp phe kiếm chác lấy tiền bỏ heo, dự trừ ngay từ lúc này. Theo sự tiết lộ của một số đồng bào tại Bình Định, thì anh nghị hòn Đoàn Thâm... Xít, cũng đang chuẩn bị cho niên tới kỹ càng lắm. Anh nghị hòn này hồi năm 56 nguyên là xóm khu 6 thị xã Quy Nhơn. Sau vì cây quyền, cây thế ăn hối lộ và hiếp dâm những người đàn bà chống tập kết và tổ chức cờ bạc,

nên bị phứt. Sau đó nhờ những thủ đoạn ma giáo và dựa vào thế lực đảng phái, anh Thâm... Xít này ra ứng cử HĐT Bình Định kỳ vừa qua và may mắn đắc cử. Rồi ngựa quen đường cũ, anh nghị hòn này lợi dụng chức vụ TTK trong ban Thường Vụ HĐT để sang đoạt chiếc xe Jeep do tọa hành chánh tỉnh ĐB tạm cho HĐT mượn để giúp các đoàn thể có phương tiện đi công tác. Ngoài ra anh nghị hòn Thâm Xít còn bán đất công lừa gạt dân chúng, ăn cướp tiêu bài gạo của các thương gia để mua gạo bán tại nhà của anh (việc này ông kinh tế tỉnh đã phát giác và lập biên bản, nhưng chưa dám khiêng ra Tòa vì ngại thế lực của nghị hòn Thâm Xít).

Những chuyện làm ăn dơ dáy của anh nghị hòn này vẫn còn dài dài, nhưng vì khuôn khổ tờ báo có hạn, nên bọn CO phải tạm cắt để dành. Bọn CO mong rằng anh nghị hòn Thâm Xít hãy chấm dứt những hành động ăn bẩn, lừa gạt dân chúng. Nếu những trò đó vẫn tiếp diễn, bọn CO sẽ lược anh đến nơi đến chốn, để niên tới dân chúng khỏi chọn làm hạng đại diện ấu hại đái nát như anh. Liệu hồn đấy.

Được lắm

Quan đầu bộ nghị lễ Anamta vừa làm một phát cương đáng khen. Đó là việc có thêm mời những phu nhân của các đảng nghị sĩ sang họp Đại Hội Nghị Sĩ Á Châu vào dự yến tiệc tại Đốc Phủ do Ngu Vương khoản đãi. Nếu ở một nước giàu mạnh, thời bình quanh năm từ vua đến thứ dân đều ngồi chơi xơi nước, thì hành động trên có hơi kỳ. Nhưng đảng này nước Anamta là một nước đang có chiến tranh và dân chúng phải đóng thuế thấy mẹ, thì hành động... thiếu nghị lễ kia cũng nên lắm. Đó cũng là một cái tát xéo thật xéo lá giáng vào mặt những anh dân biểu nghị nghị Anamta đi đâu cũng vào theo «*cái cối giã gạo*» làm tốn hao công quỹ. Thêm nữa việc các ông nghị sĩ nước ngoài sang đây là với mục đích chính trị, chứ đâu phải sang du hí, thành thử có mời các phu nhân của những nghị sĩ tới tham dự là phải quá. Phó Vương Anamta, một kẻ có cái thú «*ninh dợ*» ngang với thú chơi gà chọi, mà còn phải thốt ra câu: «*Không nên tin đàn bà về vấn đề chính trị*» thì dù biết rằng sự có mặt của liền bà trong việc chính trị nó uy kỵ biết chừng nào. Các vụ nghị sĩ... trong và ngoài nước nên thông cảm những điều trên, mà chớ nên trách quan đầu bộ nghị lễ. Tội lắm.

Giản dị thủ tục giảm

Cách đây không lâu, các bạn dân ta đã đến «*chợ xé*» ở đường Gia Long, hốt hết xé của những người đứng mua bán ở đây và đem về bỏ bốp. Nhiều khổ chủ đã chịu khó vác giấy tờ khai sinh chiếc xé đến Nha CSĐT để xin lãnh xe về. Nhưng ở đây đã từ chối và viện lẽ đang lập thủ tục để chuyển qua Biện Lý thăm xét.

Bọn C.O nhận thấy rằng phần lớn những khổ chủ đều là quân nhân công chức nghèo, tiền làm, công cho Nhà Nước không đủ nuôi con, nên đành phải làm thêm cái nghề «*lái xé*» để kiếm tí tiền cơm. Ở tình cảnh đó, họ là những người đáng thương. Bởi vậy việc buôn bán choán lẽ đường làm mất vẻ... thẩm mỹ của thành phố, thì Nhà Nước cũng chỉ nên phạt vì cảnh mà thôi. Còn việc giam giữ xé, chỉ nên áp dụng ở những chiếc xé nào thiếu giấy tờ và khả nghi. Riêng với những chiếc xé có đầy đủ giấy tờ chứng minh sự trong sạch của chủ nó, thì Nhà Nước cũng chẳng nên khó dễ làm gì. Nhà Nước đã *Vì Dân* làm công việc đẹp để thành phố. Không lẽ Nhà Nước lại không *Vì Dân* mà làm đẹp lòng dân.

Quản lý : HOÀNG THỊ QUÝ

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 15đ. Một tháng 60đ. Một năm 720 đ.